

ปีที่ 21 ฉบับที่ 81
ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2568
ISSN : 1905 - 0992

วารสาร

เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

สัมภาษณ์พิเศษ

นายภัทรพล ลิ้มภักดี

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

เรื่องเด่นประจำฉบับ

“ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่
เพื่อขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยอย่างยั่งยืน”

บทความพิเศษ

- ความตกลงการค้าเสรียุคใหม่กับมิติสิ่งแวดล้อม : บทบาทของ สศอ. ด้านต่างประเทศ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลก กับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืน

นานาสาระ

ตาราง I-O เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย

เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม

เข้าใจภาวะธุรกิจอย่างง่าย ด้วยดัชนีอุตสาหกรรม

CONTENTS

ปีที่ 21 ฉบับที่ 81 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2568

3 เรื่องเด่นประจำฉบับ

ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยอย่างยั่งยืน

9 บทความพิเศษ สศอ.

- ▶ ความตกลงการค้าเสรียุคใหม่ กับมิติสิ่งแวดล้อม : บทบาทของ สศอ. ด้านต่างประเทศในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ▶ ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกกับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืน

16 สัมภาษณ์พิเศษ

นายภัทรพล ลิ้มภักดี
รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

20 ภาวะแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สรุปดัชนีอุตสาหกรรมไทย ไตรมาส 2/2568

24 นานาสาระ

ตาราง I-O เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์
ในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย

28 เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม

เข้าใจภาวะธุรกิจอย่างง่ายด้วยดัชนีอุตสาหกรรม

32 รอบรู้อุตสาหกรรม

ภาพกิจกรรมการดำเนินงานที่ผ่านมา

42 OIE Business Indicator

- ▶ การส่งออก - นำเข้า สินค้าอุตสาหกรรมไทย
- ▶ The Early Warning of Industrial Economic
- ▶ ดัชนีชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (PMI)

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ฉบับที่ 81 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2568 นำเสนอเรื่องเด่น “ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยอย่างยั่งยืน”

ในส่วน of บทความพิเศษ ประกอบด้วยเรื่อง “ความตกลงการค้าเสรียุคใหม่กับมิติสิ่งแวดล้อม : บทบาทของ สศอ. ด้านต่างประเทศในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน” และ “ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกกับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืน”

สัมภาษณ์พิเศษพบกับ นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ต่อด้วย นานาสาระ “ตาราง I-O เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย” และ เกร็ดความรู้คู่อุตสาหกรรม “เข้าใจภาวะธุรกิจอย่างง่ายด้วยดัชนีอุตสาหกรรม” แล้วพบกันใหม่อีกครั้งกับวารสารฯ ฉบับหน้าค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี
บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

ภาสกร ชัยรัตน์

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ณิรดา วิสุทธิชาติธาดา

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ภัทรพล ลิ้มภักดี

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

อนุวัตร จุลินทร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

วิลาวัลย์ ดำจุติ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

สมานลักษณ์ ตัณฑกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

ศุภิตา เสมอมีสุข

เลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กองบรรณาธิการ

อนุชิต บุญจันทร์คง

วรรณารถ มีภูมิรู้

เมธี ลายประดิษฐ์

ปัญหานัน ศรีสังข์

นเรศ กิจจาพัฒน์พันธ์

ประภาพร สุขเกษม

จิตเกษม บัณฑุธรรม

ศศิภา สุภาพานนท์

บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์

ปริญญญา มั่งคั่ง

คันสนีย์ กาญจนวีรวิทย์

ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ เพื่อขีดความสามารถในการแข่งขัน ของไทยอย่างยั่งยืน

โลกทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผันผวน และซับซ้อนมากขึ้น ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ในหลากหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงชะลอตัว และมีแนวโน้มเติบโตในอัตราที่ต่ำ มิติสังคม ที่โลกเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ ขณะที่ปัญหาความเหลื่อมล้ำทวีความรุนแรงขึ้น มิติเทคโนโลยี เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมของนวัตกรรม/เทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป มิติภูมิรัฐศาสตร์ ความขัดแย้งในหลายภูมิภาค รวมถึงการดำเนินนโยบายของสหรัฐอเมริกาภายใต้นโยบายทรมัป 2.0 จะเป็นปัจจัยเร่งปัญหาภูมิรัฐศาสตร์และการกีดกันทางการค้าให้รุนแรงขึ้น มิติสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบสุดขั้ว ที่ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ทั้งในเรื่องความมั่นคงทางอาหาร ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน รวมถึงมาตรการทางการค้าใหม่ ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นจากประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ล้วนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งสิ้น

นอกจากความท้าทายจากปัจจัยภายนอกที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยภายในที่บั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า GDP ของไทยปี 2567 มีอัตราการขยายตัวต่ำสุดเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียน อยู่ที่ร้อยละ 2.5 ขณะที่เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ล้วนมีอัตราการขยายตัวมากกว่าร้อยละ 5.0 โดย GDP ด้านการผลิตอุตสาหกรรมของไทยปี 2567 หดตัวร้อยละ 0.5¹ และเมื่อพิจารณาสถานะด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยในช่วงที่ผ่านมา ก็พบว่ามิติทิศทางที่ลดลง ทั้งในด้านการผลิตและการส่งออก โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือ MPI มีอัตราการเปลี่ยนแปลง

เฉลี่ยหดตัวร้อยละ 0.01 ต่อปี ในช่วงปี 2556-2566 หากเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน อัตราการเปลี่ยนแปลงของ MPI ของไทยอยู่ในแดนลบเป็นส่วนใหญ่ ต่างจากเวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของ MPI เป็นบวกและลบสลับกัน ในด้านการส่งออก พบว่า สินค้าที่ไทยมีศักยภาพส่วนหนึ่งเป็นสินค้าเกษตรหรืออุตสาหกรรมแปรรูปขั้นต้น ซึ่งมีมูลค่าไม่สูง อีกส่วนหนึ่งเป็นสินค้าที่ได้านิสงส์จากฐานการผลิตในไทยที่มาจากการลงทุนในอดีต ซึ่งสินค้าเหล่านี้ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของโลกในปัจจุบัน ขณะที่ประเทศอื่นในอาเซียน อย่างเวียดนามและมาเลเซียมีส่วนแบ่งตลาดในสินค้าที่โลกมีความต้องการมากกว่าประเทศไทยค่อนข้างมาก ในหลายสินค้า โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

¹ ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองและแนวโน้ม ปี 2568 โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แลงข่าวเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2568 สืบค้นจาก <https://www.nesdc.go.th/info/economic-aspect/>

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ International Institute for Management Development (IMD) ปีล่าสุด (2568) พบว่า ประเทศไทยมีอันดับลดลงถึง 5 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 30 จากประเทศที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด 69 เขตเศรษฐกิจ โดยไทยมีอันดับลดลงในทุกด้านของปัจจัยหลักที่ IMD ใช้ในการจัดอันดับ ซึ่งหนึ่งในปัจจัยหลักที่สะท้อนถึงความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม คือ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) มีอันดับลดลง 4 อันดับ จากอันดับที่ 20 มาอยู่ในอันดับที่ 24 และประเด็นย่อยของปัจจัยด้านนี้ที่ยังคงเป็นจุดอ่อนมาอย่างต่อเนื่อง คือ ประเด็นด้านผลิตภาพ หรือ Productivity ที่แม้จะมีอันดับดีขึ้นเล็กน้อยจากอันดับที่ 42 เป็น 39 แต่ในภาพรวมยังพบว่า ผลิตภาพแรงงานและผลิตภาพในทุกภาคเศรษฐกิจยังอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับรายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรม ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปี 2566 ที่ระบุว่า ความสามารถในการผลิตหรือผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) หดตัวลงร้อยละ 0.34 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อีกทั้งเมื่อพิจารณาความพร้อมของอุตสาหกรรมไทยในการปรับตัวสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ จากข้อมูล Thailand i4.0 Index ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) พบว่า ผลการประเมินความพร้อมจากกลุ่มเป้าหมายเกือบ 300 รายที่เข้าร่วม มีค่าเฉลี่ยในแต่ละตัวชี้วัด โดยเฉพาะตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยี เช่น Production Automation, Smart Production รวมถึงค่าเฉลี่ยในแต่ละอุตสาหกรรมสำคัญ ทั้งกลุ่มไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วน กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม อยู่ในระดับ 2-3 (จาก 6 ระดับ)²

ข้อมูลเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย แต่ในขณะเดียวกัน ก็สะท้อนให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมไทยยังมีโอกาสการพัฒนาในหลายด้าน โดยอาศัยจุดแข็งที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการมีห่วงโซ่การผลิตที่ค่อนข้างสมบูรณ์และเข้มแข็งที่สามารถต่อยอดสู่การพัฒนาภายใต้บริบทใหม่ ช่วงชิงโอกาสใหม่ที่เกิดขึ้นและมุ่งสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนได้ในระยะยาว แน่นนอนว่าการข้ามผ่านความท้าทายเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการของทุกภาคส่วน ภาคอุตสาหกรรมต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันโลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มบนพื้นฐานการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับผลิตภาพการผลิต โดยอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้และคุณภาพ ขณะที่ภาครัฐโดยกระทรวงอุตสาหกรรม จะทำหน้าที่ในการวางนโยบาย กำหนดมาตรการ ปลดล็อกอุปสรรค และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรม ผ่านการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ นโยบาย “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่เศรษฐกิจยุคใหม่” ตั้งเป้าให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ มีส่วนผลักดัน GDP ของประเทศให้สูงขึ้น ที่สำคัญต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

² ดัชนีผลการชี้วัดอุตสาหกรรม ๔.๐ สำหรับประเทศไทย สืบค้นจาก <https://www.thindex.or.th/>

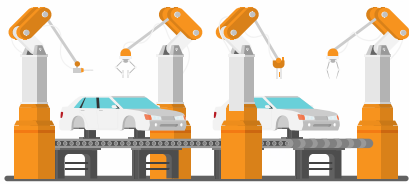
ภายใต้นโยบายการปฏิรูปอุตสาหกรรม จะให้ความสำคัญกับการปฏิรูป 3 เรื่องหลัก คือ **สู่** เพื่อจัดการกับกากอุตสาหกรรม/สารพิษที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน โดยการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และบังคับใช้อย่างเข้มงวด เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมไทยให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประชาชน **เซฟ** (Save) SME ไทย ซึ่งเป็นรากฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ ด้วยการปกป้องและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ เพื่อเติมเต็มห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมสำคัญ **สร้าง** อุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ยุกระดับอุตสาหกรรมเดิมสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ส่งเสริมการทำเกษตรทันสมัย สร้างนวัตกรรมเกษตรอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ก้าวทันกระแสโลก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง Digital Transformation โดยส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตภาพ การเพิ่มขีดความสามารถด้วยระบบอัตโนมัติ ดิจิทัล และ AI เรื่อง Energy and Food Security

โดยส่งเสริมการใช้พลังงานสีเขียว/ พลังงานสะอาดในภาคอุตสาหกรรม เดิมศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารเพื่อคว้าโอกาสที่เกิดจาก Food Security เรื่อง Climate Change โดยขับเคลื่อนเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมการผลิตที่ยั่งยืน พัฒนาและเชื่อมโยงตลาด Carbon Credit ให้ภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น นอกจากการปฏิรูปใน 3 เรื่องดังกล่าวแล้ว ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อม (Enabling Factors) เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปอุตสาหกรรม ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ (Ease of Doing Business) ยุกระดับภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล ด้วยการให้บริการผ่านระบบออนไลน์แบบ One Stop Service ปรับปรุงการให้บริการโดยนำดิจิทัลเข้ามาช่วย รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ข้อกีดขวางในการส่งเสริมและกำกับดูแล ให้ทันต่อกับธุรกิจที่ประกอบการดี และเข้มงวดกับโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง

จะเห็นได้ว่า ทุกประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น มุ่งแก้ไขปัญหาคือเป็นจุดอ่อนและเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มผลผลิตการผลิต การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เท่าทันเทคโนโลยีและมีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบเชิงลบและตอบโจทยักติกาโลก รวมทั้งการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น การปรับเปลี่ยนสู่รัฐบาลดิจิทัล รวมถึงการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการงานให้ทันสมัยและไม่เป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการจัดทำนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ได้เห็นหน้าผกักดันนโยบายเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยให้สามารถปรับตัวและแข่งขันได้ในตลาดโลก อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว โดยให้ความสำคัญกับการเร่งขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ (S-Curve) ควบคู่กับการยกระดับอุตสาหกรรมเดิมปรับสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับเทรนด์โลก การสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมด้วยการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) รวมถึงการสร้างอุตสาหกรรม/ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ยกระดับการพัฒนาให้เกิดขึ้นตลอด Supply Chain โดยมีแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสำคัญที่มีส่วนช่วยผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น

อุตสาหกรรมยานยนต์ มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (Product Champion) ที่ประเทศไทยมีศักยภาพเป็นฐานการผลิตอยู่เดิม เช่น รถกระบะ 1 ตัน และรถ ECO Car ควบคู่กับการส่งเสริมการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ เช่น รถยนต์ไฮบริด (HEV และ Mild HEV) ภายใต้เงื่อนไขการใช้ชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ เพื่อให้เกิดการลงทุนและรักษาฐานการผลิตรถยนต์ในประเทศ

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มุ่งดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมต้นน้ำและเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เซมิคอนดักเตอร์ แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และ Data Center รวมทั้งยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าเดิมให้มีมูลค่าเพิ่มและใช้เทคโนโลยีในระดับสูงขึ้น

อุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ มุ่งส่งเสริมให้มีการนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต รวมถึงส่งเสริมกิจการออกแบบและพัฒนาระบบอัตโนมัติ

อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ เน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ไทยที่ใช้กับกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) ซึ่งมีผู้ป่วยจำนวนมากและมีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง พร้อมผลักดันให้เกิดการใช้งานจริง

อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบทางการเกษตรด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ ต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอนาคตในกลุ่มพลาสติกชีวภาพ เคมีชีวภาพ และโอเลโอเคมีคอล

อุตสาหกรรมอาหาร มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งกลุ่มสินค้าพื้นฐานที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร (Commodity Food) และกลุ่มสินค้าอนาคต (Future Food) เช่น อาหารสุขภาพและอาหารฟังก์ชัน อาหารที่สอดคล้องกับโภชนาการส่วนบุคคล อาหารโปรตีนทางเลือก

อุตสาหกรรมเหล็ก มุ่งสู่การผลิตเหล็กที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ Green Steel รวมทั้งเร่งสร้างความสามารถในการแข่งขัน รักษาการใช้กำลังการผลิต โดยดำเนินมาตรการห้ามตั้ง/ ขยายโรงงานผลิตเหล็กที่มีกำลังการผลิตส่วนเกิน เป็นต้น

นอกจากนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้เติบโตและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นนั้น ยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่เหมาะสม เพื่อดึงดูด/ กระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์โลกยุคใหม่ไม่ว่าจะเป็น การปรับลดอุปสรรคด้านขั้นตอน กระบวนการ ข้อบังคับ/ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตการผลิตด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าที่มีศักยภาพและสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้น การผลักดันการแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต และการพัฒนาผลผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ด้วยการ Upskill/ Reskill การพิจารณาสิทธิประโยชน์ ภายใต้เงื่อนไขการใช้วัตถุดิบ (Local Content) การจ้างแรงงานภายในประเทศ และการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น การดูแลปกป้องผู้ประกอบการในประเทศผ่านระบบการมาตรฐาน ตลอดจนการสนับสนุน/ ช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs/ ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน

การขับเคลื่อนการปฏิรูปอุตสาหกรรมตามแนวนโยบายข้างต้นอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ภายใต้ความร่วมมือและการบูรณาการของทุกภาคส่วน ทุกระดับตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติ จะเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับ

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาว ช่วยให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันที่รุนแรงของโลกได้อย่างเท่าทัน เติบโตได้อย่างมีคุณภาพ ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่ผันผวนและซับซ้อน แม้จะเป็นเรื่องที่ท้าทาย แต่หากทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนไปพร้อมกัน เร่งผลักดันนโยบายให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ก็เชื่อได้ว่าภาคอุตสาหกรรมไทยจะเป็นส่วนสำคัญที่นำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในทั้ง 3 เสาหลัก คือ ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ด้วยการมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ความยั่งยืนด้านสังคม คือการมีสังคมที่เท่าเทียม เป็นธรรม ผู้คนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี และสุดท้าย ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความยั่งยืนในภาพรวม ด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สร้างระบบนิเวศที่สมดุล มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับประเทศและระดับประชาคมโลกต่อไป

จัดทำโดย :

นางสาวสมานลักษณ์ ตันทิกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ความตกลงการค้าเสรียุคใหม่ กับมิติสิ่งแวดล้อม:

บทบาทของ สศอ. ด้านต่างประเทศ
ในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ในปัจจุบัน ความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) สมัยใหม่ได้มีความพยายาม ในการขยาย ขอบเขตเพิ่มเติมไปจากเป้าหมายหลักในการลดการบิดเบือนทางการค้าไปสู่การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีการบรรจุข้อบทเชื่อมโยงระหว่างการค้าและสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการรักษาสิ่งแวดล้อม อาทิ ข้อบทด้าน Climate Change ข้อบทด้าน Circular Economy โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมการค้าในสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการผลักดันให้มีการยกเลิกการนำเข้าสินค้า ในกลุ่มนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้สินค้าและบริการในกลุ่มนี้ได้ง่ายขึ้น ซึ่งข้อบทเหล่านี้ กำลังเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์การค้าโลกและส่งผลโดยตรงต่อภาคอุตสาหกรรมของไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้ พลังงานและปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง รวมถึงต่อผู้ผลิตที่ยังไม่มีการปรับปรุงสินค้าตามแนวทางสิ่งแวดล้อม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ซึ่งมีการกิจหลักในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรม ของไทย จึงจำเป็นต้องมีบทบาทที่เข้มแข็งและเป็น เชิงรุกมากขึ้นในการกำหนดท่าทีของประเทศต่อการเจรจา FTA และขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้ปรับตัวทันต่อมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีการค้าโลก ตลอดจนสนับสนุน การพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมไทยให้สามารถใช้ประโยชน์จาก FTA สมัยใหม่ และตอบสนองต่อ ข้อบทด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีการค้าโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

FTA ยุคใหม่กับบริบทด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างสำคัญของการเชื่อมโยงการค้าเข้ากับสิ่งแวดล้อมของความตกลงการค้าเสรี สามารถเห็นได้จากความตกลงที่สำคัญ อาทิ ข้อตกลง CPTPP (Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership) หรือ ความตกลงการค้าเสรีที่ครอบคลุมและกำหนดสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ที่มีสมาชิก ได้แก่ ญี่ปุ่น, มาเลเซีย, เวียดนาม, ออสเตรเลีย, สิงคโปร์, บรูไน, นิวซีแลนด์, แคนาดา, เม็กซิโก,เปรู, ชิลี และสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็น FTA ที่ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาเข้าร่วมในอนาคต ในข้อบท Environment ของ FTA นี้ ได้กำหนดให้ภาคีไม่ลดทอนมาตรฐานสิ่งแวดล้อมเพื่อหวังผลทางการค้า พร้อมสนับสนุนการค้าในสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Goods and Services-EGS) เช่น ระบบพลังงานหมุนเวียน ระบบบำบัดน้ำเสียและเทคโนโลยีสะอาด ซึ่งแม้ว่าในความตกลงแม้จะยังไม่มีบัญชีรายชื่อสินค้าที่ลดภาษีอย่างเป็นทางการ แต่ประเทศสมาชิกบางราย อาทิ ญี่ปุ่น แคนาดา ใช้ข้อบทนี้เป็นแนวทางในการเปิดตลาดภายใต้ตารางลดภาษีทั่วไปของความตกลง

สำหรับใน FTA สำคัญที่ไทยกำลังอยู่ระหว่างการเจรจา คือ FTA ไทย-สหภาพยุโรป (EU) ก็ได้มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้บทต่าง ๆ โดย EU เสนอให้มีการลดภาษีสินค้ากลุ่ม EGS โดยเฉพาะสินค้าที่สนับสนุนเป้าหมาย Green Deal และ Climate Neutrality และมีแนวโน้มสูงว่าข้อเสนอของ EU จะรวมรายการสินค้าด้านสินค้าสิ่งแวดล้อมและ Circular Economy เข้าสู่ตารางเจรจาภาษี ทั้งนี้ ในกรอบนี้ ยังมีการเจรจาข้อบทด้านพลังงานและวัตถุดิบ (Energy

and Raw Materials: ERM) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวก ด้านการค้าและการลงทุนสนับสนุนความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือในสาขาพลังงานและวัตถุดิบโดยเฉพาะพลังงานทดแทน และข้อบทการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน (Trade and Sustainable Development: TSD) เพื่อส่งเสริมการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืนรวมถึงสร้างความร่วมมือในประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายมีความสนใจร่วมกัน อาทิ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ ป่า ประมง แรงงาน ความเท่าเทียมทางเพศ เป็นต้น

สำหรับความตกลงอื่น ความตกลง ASEAN-Australia-New Zealand FTA (AANZFTA) ฉบับ Upgrade ปี 2023 แม้ยังไม่บังคับลดภาษีสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม แต่ก็มี การขยายข้อบทเรื่อง Green Economy ที่มีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมการค้าในสินค้าและบริการสีเขียว (อาทิ พลังงานหมุนเวียน ระบบจัดการน้ำและขยะ เทคโนโลยีสะอาด) เพื่อให้ประเทศสมาชิกพิจารณาลดภาษีศุลกากรหรือออกข้อยกเว้นการกีดกันในกลุ่มสินค้าเหล่านี้ โดยเน้นไปที่ความร่วมมือในการจัดทำรายการสินค้า EGS และมาตรฐานที่สอดคล้อง รวมถึงการร่วมกันพัฒนากรอบการอำนวยความสะดวกทางการค้าและอุปสรรคทางการค้า

ที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Barriers: NTBs) ที่อาจกีดกันต่อสินค้า Green Goods นอกจากนี้ ในความตกลง RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) ที่ไทยเป็นสมาชิก และเพิ่งมีผลบังคับใช้เมื่อปี 2565 ที่ผ่านมา แม้ว่าไม่มีข้อบท ด้านสิ่งแวดลอมอย่างชัดเจน แต่ก็มีมีการพิจารณาบรรจุรายการ สินค้าสิ่งแวดล้อม (EGS) ที่พัฒนาจากแนวทางของ CPTPP และ APEC ตลอดจนมีการผลักดันให้มีการลดภาษีศุลกากรขั้นสูงสำหรับ สินค้า EGS เช่น แผงโซลาร์ เครื่องจักรพลังงานสะอาด และระบบ กรองน้ำในข้อผูกพันการลดภาษีของสมาชิก

นอกจากนี้ยังมีประเด็นการลดภาษีสินค้าที่เกี่ยวข้อง กับ สินค้าสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจที่มีการบรรจุใน FTA ยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็น CPTPP FTA ไทย-EU ANZFTA ที่กล่าวข้างต้น หรือความตกลงอื่น ๆ อาทิ ความตกลง USMCA (United States-Mexico-Canada Agreement) หรือความตกลง ทางการค้าของ ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA) ฉบับ Upgrade ที่กำลังอยู่ระหว่างการเจรจา ได้แก่ “สินค้าใช้แล้ว ที่นำมาผลิตใหม่” Remanufacturing Goods ซึ่งหมายถึง สินค้าเก่าหรือชิ้นส่วนที่ได้ผ่านการจำหน่าย ให้เช่า เชื้อมสภาพ หรือ เสีย ที่ถูกปรับปรุงให้กลับสู่สภาพเหมือนสินค้าใหม่ (Like-new) หรือดีกว่าสินค้าเดิมทั้งในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ

ซึ่งการใช้สินค้า Reman จะทำให้เกิดการประหยัดจากการลด การใช้วัสดุ ลดการปล่อยคาร์บอน และประหยัดพลังงาน ในการผลิตลงอย่างมากโดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติ ต่อสินค้า Remanufacturing เช่นเดียวกับสินค้าใหม่ ห้ามกีดกัน หรือจำกัดการนำเข้าเพียงเพราะเป็นสินค้า Remanufacturing ซึ่งถือเป็นการส่งเสริม Circular Economy และช่วยลดการใช้ ทรัพยากรใหม่ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนมากขึ้น

บทบาทของ สศอ. ในการเจรจาการค้าสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืน

ในบริบทการค้าระหว่างประเทศและความยั่งยืนนี้ สศอ. มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงข้อบทการค้าและสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการศึกษาผลกระทบของข้อบทเหล่านี้ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ทำการพิจารณาผลกระทบเชิงโครงสร้างจากการลดภาษีสินค้าในกลุ่มสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในกรณีที่สินค้าเหล่านี้อาจเข้ามาแข่งขันกับสินค้าภายในประเทศที่ยังไม่มีความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ เสนอแนะเท่าที่การเจรจาการค้าให้ในบางสินค้าให้ผู้ประกอบการไทยมีระยะเวลาผ่อนปรน (Transition Period) เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ไม่เสียเปรียบในการแข่งขัน พร้อมไปกับการจัดทำแผนในการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเตรียมการรองรับข้อบทต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อผลักดันอุตสาหกรรมไทยสู่การผลิตและการค้าที่ตอบโจทย์ความยั่งยืนในเวทีการค้าโลก อย่างแท้จริง นอกจากนี้ สศอ. ยังมีหน้าที่ในการคัดกรองสินค้าในกลุ่มที่ถูกระบุว่าเป็น “สินค้าเพื่อสิ่งแวดล้อม” แต่อาจไม่ใช่สินค้าที่มีวัตถุประสงค์หลักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือเป็น สินค้าแบบใช้งานหลายวัตถุประสงค์ (multiple-use goods) ซึ่งอาจนำมาบรรจุในรายการสินค้าสิ่งแวดล้อมเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของข้อบท เช่น ชิ้นส่วนทั่วไปที่อ้างว่าใช้ในระบบพลังงานสะอาด ทั้งที่จริง

มีการใช้งานด้านอื่นเป็นหลัก พร้อมทั้งทำการศึกษาและแจ้งเตือนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเรื่องการปรับข้อความในข้อบทของความตกลง ซึ่งรวมถึงนิยามของสินค้าสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม และชัดเจน รวมถึงการเสนอแนะกลไกภายในประเทศเพื่อรองรับความตกลงทางการค้าที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ให้มีความรอบคอบรัดกุม เพื่อป้องกันผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ต่าง อาทิ การแอบแฝงนำเข้าขยะอุตสาหกรรม และการสวมสิทธิ์ด้านถิ่นกำเนิดสินค้า

ความตกลงการค้าเสรีสมัยใหม่ได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีข้อบทด้านสิ่งแวดล้อมและการสนับสนุนสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (EGS) ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับโครงสร้างการค้าโลกและภาคอุตสาหกรรม สศอ. ในฐานะหน่วยงานหลักด้านอุตสาหกรรม มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงข้อบทเหล่านี้กับท่าทีของไทยในการเจรจา FTA การประเมินผลกระทบของการลดภาษีต่ออุตสาหกรรมในประเทศ รวมถึงการเสนอให้มีระยะเวลาปรับตัวที่เหมาะสม พร้อมทั้งผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว และปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในเวทีการค้าโลกอย่างมีประสิทธิภาพ

จัดทำโดย :

นายอนุวัตร จุลินทร

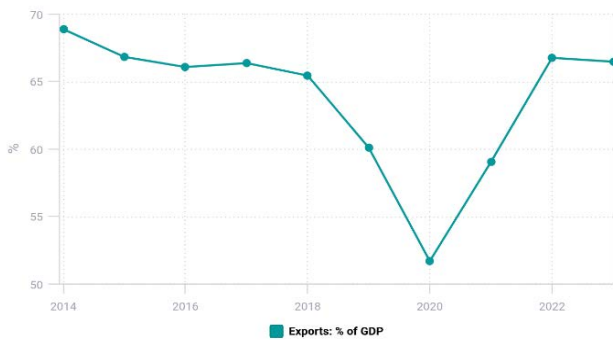
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

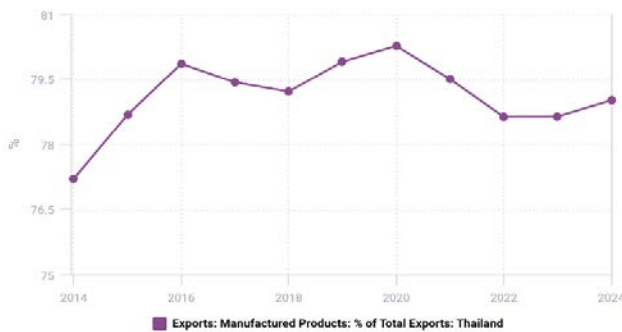
ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลก กับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืน

ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ จากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ความเปลี่ยนแปลงทางสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์นับเป็นประเด็นที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการเผชิญหน้าทางภูมิเศรษฐศาสตร์ (Goeconomic Confrontation) ซึ่งก็สำคัญไม่แพ้กัน ผ่านการใช้กลไกหรือเครื่องมือทางเศรษฐกิจ เช่น การค้า การลงทุน มาตรการทางภาษีและมีใช้ภาษี และการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันเข้าสู่ยุคที่เปลี่ยนจากโลกาภิวัตน์แบบเปิดเสรีเต็มรูปแบบ มาสู่การลดระดับ หรือชะลอตัวของโลกาภิวัตน์ (Deglobalization/Slowbalization) มากขึ้นเรื่อยๆ การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า และการเงิน ถดถอยหรือลดลง ประเทศมหาอำนาจต่างๆ มีการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างจริงจังมากขึ้น อาทิ การใช้มาตรการกีดกันทางการค้า การขึ้นอัตราภาษีนำเข้า หรือการออกมาตรการควบคุมบริษัทต่างชาติ โดยเฉพาะการแข่งกันระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน ช่วงยุค Trump 1.0 (ระหว่างปี 2560-2563) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain Shift) นำไปสู่การเลือกแหล่งผลิตหรือแหล่งวัตถุดิบในประเทศพันธมิตรอื่น และเมื่อโดนัลด์ ทรัมป์ ขึ้นสู่ตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ อีกครั้งในปี 2568 หรือ Trump 2.0 จึงเพิ่มความวิตกกังวลและแรงกดดันครั้งใหม่ต่อสถานการณ์เศรษฐกิจโลกรวมทั้งเศรษฐกิจไทย

ภาพที่ 1 สัดส่วนการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของไทย

ภาพที่ 2 สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อการส่งออกรวมของไทย

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจเปิดขนาดเล็ก (small open economy) มีความเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับตลาดโลกค่อนข้างสูง เศรษฐกิจไทยย่อมได้รับผลกระทบหรือได้รับ

อานิสงส์จากพลวัตของเศรษฐกิจโลกมาโดยตลอด ประเทศไทยในฐานะศูนย์กลางการผลิตในอาเซียน กำลังเผชิญโจทย์สำคัญว่าจะรักษาความได้เปรียบทางเศรษฐกิจไปพร้อมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนได้อย่างไร

เมื่อพิจารณาสัดส่วนการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของไทย (GDP) ในช่วงระหว่างปี 2557-2566 มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 64 (ภาพที่ 1) โดยที่สัดส่วนการส่งออกสินค้าจากภาคการผลิตต่อการส่งออกรวมของไทย สัดส่วนสูงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 80 (ภาพที่ 2)

และเมื่อพิจารณาโครงสร้างเศรษฐกิจไทยจาก GDP ด้านการผลิต พบว่ามาจากภาคการเกษตร (Agriculture) ประมาณร้อยละ 10 ภาคนอกการเกษตร (Non-agriculture) ร้อยละ 30 และภาคบริการร้อยละ 60 โดยในส่วนของภาคการเกษตร พบว่าสาขาการผลิต (Manufacturing) กำลังมีบทบาทต่อเศรษฐกิจไทยลดลง โดยสะท้อนจากสัดส่วนของภาคการผลิตต่อ GDP หดตัวลงในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จากประมาณร้อยละ 28 เมื่อปี 2557 ลดลงเป็นร้อยละ 24 ในปี 2567 อีกทั้งเมื่อสถานการณ์วิกฤตโควิด-19 คลี่คลายลงพบว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ในช่วงสามปีที่ผ่านมาระหว่างปี 2565-2567 MPI หดตัวเฉลี่ย 3 ปี เท่ากับร้อยละ 1.14

จากข้อมูลเชิงสถิติดังกล่าวข้างต้นการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืนและสอดคล้องกับพลวัตของเศรษฐกิจโลก จึงมีความท้าทายอย่างมาก การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยเพื่อมุ่งเน้นการส่งออกเพียงอย่างเดียว ก็อาจไม่ยั่งยืนอีกต่อไป จึงจำเป็นต้องพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมใน 3 มิติหลัก ดังนี้

- **มิติเศรษฐกิจ: การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)** การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในสาขาอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ไทยสามารถดึงดูดการลงทุนที่มีคุณภาพ และยกระดับการผลิตที่เชื่อมโยงสู่ห่วงโซ่อุปทานระดับโลกที่เน้นนวัตกรรมมากขึ้น โดยต่อยอดการพัฒนาสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ เกษตรอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ พุนยนต์และระบบอัตโนมัติ เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ และยานยนต์ไฟฟ้า โดยให้ความสำคัญในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การคัดเลือกและพัฒนาสินค้าเป้าหมาย (Product Champion) ที่ตลาดโลกต้องการ ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา การกำหนดประเทศส่งออกเป้าหมาย การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างยืดหยุ่น รวมทั้งการพัฒนาโมเดลธุรกิจในลักษณะ Product as a Service ที่เปลี่ยนจากการซื้อหรือขายขาด เป็นบริการในรูปแบบการเช่า หรือ การจ่ายเมื่อใช้งาน (pay for use) เพิ่มขึ้น

• **มิติสังคม: การพัฒนาเศรษฐกิจผู้สูงอายุ (Silver Economy)** จากการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2567 ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Complete Aged Society) กล่าวคือ มีประชากรอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป สัดส่วนร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด จากโครงสร้างประชากรดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจผู้สูงอายุ (Silver Economy) เพื่อรักษากำลังซื้อในประเทศ โดยเน้นการผลิตสินค้าด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี หุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ และนวัตกรรม อาทิ สินค้าเชิงป้องกันหรือดูแลสุขภาพ อาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ตลอดจนวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

• **มิติสิ่งแวดล้อม: การพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)** โดยให้ความสำคัญกับการผลิตอย่างยั่งยืนตลอดห่วงโซ่อุปทาน การผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยการใช้เทคโนโลยีสะอาดหรือเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน ตลอดจนการใช้พลังงานหมุนเวียน นอกจากนี้การใช้นวัตกรรมสีเขียวยังช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและเสริมสร้างศักยภาพให้กับภาคอุตสาหกรรมในการใช้ประโยชน์จากบริษัทที่เปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลก รวมทั้งการให้ความสำคัญต่อข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับการจัดหาวัตถุดิบหรือจัดซื้อสินค้าที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วซึ่งมักใช้เป็นข้อกำหนดทางการค้า

กล่าวโดยสรุป ภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกในปัจจุบันเต็มไปด้วยความไม่แน่นอนและการแข่งขันที่รุนแรง แต่ในขณะเดียวกันก็มอบโอกาสใหม่ให้กับประเทศไทยหากสามารถปรับตัวได้ทัน การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืนจำเป็นต้องพึ่งพานวัตกรรม การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกอย่างสมดุล ซึ่งหากดำเนินการได้ ประเทศไทยจะสามารถก้าวจากฐานการผลิตแบบดั้งเดิม ไปสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมคุณค่าสูงและยั่งยืนได้อย่างแท้จริง โดยในช่วงที่ผ่านมา สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานที่กำหนดนโยบายและชี้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย ได้มุ่งมั่นผลักดันแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ผ่านการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย การขับเคลื่อนมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในอุตสาหกรรมเป้าหมายต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา อาทิ การส่งเสริมการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า การผลักดันการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตไปใช้

ระบบอัตโนมัติ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาล การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์เพื่อทดแทนการนำเข้า รวมทั้งการจัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสำหรับยกระดับสินค้าอุตสาหกรรมไปสู่ภาคบริการสมัยใหม่ (Servitization) เพื่อมุ่งหวังให้ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถรับมือกับภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จัดทำโดย :

นางสาววิลาวัลย์ คำจุติ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. ฐานข้อมูล CEIC data

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย (<https://www.bot.or.th/>)

3. สำนักงานสถิติแห่งชาติ (<https://www.nso.go.th/>)

4. สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (<https://www.nesdc.go.th/>)

นายภัทรพล ลิ้มภักดี

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วสารฯ ฉบับนี้ จะขอพาทุกท่านไปรู้จักกับผู้บริหารแนวหน้าของ สศอ. “ภัทรพล ลิ้มภักดี” ในบทบาทรองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่ท่านได้ร่วมขับเคลื่อนการทำงานของ สศอ.

1 ประสบการณ์ที่เข้ามารับราชการในแวดวงกระทรวงอุตสาหกรรม

เส้นทางราชการของผมเริ่มต้นโดยเข้ารับราชการที่กระทรวงอุตสาหกรรม ในสังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 รวมระยะเวลาทำงานประมาณ 26 ปี ในช่วงเริ่มต้นดำรงตำแหน่งวิศวกร ตรวจสอบโรงงาน จนในปี พ.ศ. 2551 ผมได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนจัดการกากอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม ต่อมาในปี พ.ศ. 2560 ได้ย้ายไปเป็นผู้อำนวยการกลุ่มจัดการกากอุตสาหกรรม 2 สังกัดกองบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2561 ผมได้รับโอกาสให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบมาตรฐานงานกำกับโรงงาน 1 ภายใต้กองพัฒนาระบบมาตรฐานงานกำกับโรงงาน และต่อมาในปี พ.ศ. 2562 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการส่วนที่ 5 กองบริการงานอนุญาตโรงงาน 1 ในปี พ.ศ. 2563 ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดลอมโรงงาน และในปีถัดมา (พ.ศ. 2564) ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาตโรงงาน 2 ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ผมรับผิดชอบจนถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2567 และตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567 ผมได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นอีกก้าวสำคัญของการทำงานในแวดวงกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากหน่วยงานที่อนุญาต กำกับดูแลผู้ประกอบการกิจการโรงงาน มาทำหน้าที่ในหน่วยงานที่กำหนดนโยบาย ทิศทางการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

๒ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในฐานะ “รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม”

เมื่อมารับตำแหน่ง “รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม” ผมได้รับมอบหมายให้ดูแลและกำกับกับการปฏิบัติงานใน 3 กอง ได้แก่ **กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1 (กร.1)** ซึ่งจะดูแลกลุ่มอุตสาหกรรมหนัก (Heavy Industry) คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า เช่น ยานยนต์ เครื่องมือแพทย์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ปีโตรเคมี **กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 (กร.2)** โดยจะดูแลในกลุ่มอุตสาหกรรมเบา (Light industry) คือ กลุ่มอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นหลัก และมักใช้เงินลงทุนและพลังงานน้อยกว่าอุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมเบาจะเน้นการผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการ

ของผู้บริโภคโดยตรง เช่น เกษตร แพชั่น ยาง ไม้ และ**กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ (กท.)** รับผิดชอบในเรื่อง ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ดำเนินการตามพันธกรณี อนุสัญญา พิธีสาร ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ผมยังได้รับมอบหมายให้เป็น **ประธานคณะทำงานขับเคลื่อนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไปสู่การเป็นองค์กรคาร์บอนต่ำ** ซึ่งคณะทำงานชุดนี้มีหน้าที่ศึกษา รวบรวมข้อมูล ประเมิน และรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กรของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก รวมถึงขับเคลื่อน สศอ. ไปสู่การเป็นองค์กรคาร์บอนต่ำ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศอ. โดย สศอ. ได้รับประกาศนียบัตรเครื่องหมายรับรองฉลากคาร์บอน ประเภท เครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (Carbon Footprint Organization: CFO) จากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2568 - วันที่ 21 เมษายน 2569 โดยทาง สศอ. ยังคงขับเคลื่อนและพัฒนา สศอ. ไปสู่องค์กรคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืนต่อไป

③ แผนงานหรือภารกิจ ที่กำหนดว่า สศอ. ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ผมมีความตั้งใจที่จะผลักดันแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว ในปัจจุบัน สศอ. ได้เริ่มดำเนินงานด้านการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล่านี้ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ เช่น มาตรการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า การผลิตรถยนต์ไฮบริด การผลิตรถกระบะไฟฟ้า รวมไปถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ การส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศซึ่งล้วนเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (10 S-Curve) ของประเทศไทย

นอกจากนี้ สิ่งที่ สศอ. ควรเร่งดำเนินการอย่างต่อเนื่อง คือ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ฮาลาลของไทยสู่ระดับโลก เพื่อแสดงศักยภาพของประเทศในตลาดฮาลาล โดยปัจจุบัน สศอ. ได้ดำเนินโครงการเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาล เช่น โครงการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมฮาลาลไทยสู่ "ครัวฮาลาลโลก" (Halal Kitchen of the World) ซึ่งมีการสำรวจข้อมูลเชิงลึกในราชอาณาจักรโมร็อกโก การผลักดันแพชชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทย โดยศึกษาแนวโน้มตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภค ณ ประเทศตุรเคีย พร้อมทั้งหารือความร่วมมือทางธุรกิจ การจัดประชุมนานาชาติในหัวข้อ “Strategic International Partnership to Promote Halal Economy for Sustainable Economic Development” เพื่อผลักดันอุตสาหกรรมฮาลาล อีกหนึ่งบทบาท

สำคัญที่ผมได้รับมอบหมาย คือ ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อน สศอ. สู่การเป็นองค์กรคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายเพื่ก้าวไปสู่ "OIE : Green Hero of MIND" โดยมีแนวคิดว่าการที่เราจะช่วยเหลือผลักดันขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมลดการปล่อยคาร์บอน สศอ. เองจะต้องทำความเข้าใจในหลักการและได้ทดลองดำเนินการจริงในหน่วยงานของตนเองด้วย เพื่อนำแนวคิด ปัญหาอุปสรรค ไปริเริ่มดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น โครงการยกระดับภาคอุตสาหกรรมสู่ Carbon Neutrality โดยลงพื้นที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ (บริษัท ฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดลำพูน) ในกระบวนการผลิตเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การนำเทคโนโลยี IOT Data Analytics มาประยุกต์ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพและพัฒนาเครื่องจักรอัจฉริยะ (Intelligent Machine) ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญของการเริ่มต้นปรับเปลี่ยนการผลิตให้ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ทั้งหมดนี้คือแนวทางที่ผมเชื่อมั่นว่า สศอ. ควรพัฒนาต่อยอดอย่างต่อเนื่อง เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่เศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ที่ยั่งยืน มีศักยภาพ และแข่งขันได้ในระดับโลก

4 Key Success Factor สำคัญ ที่ทำให้ประสบความสำเร็จในฐานะผู้บริหาร สายอุตสาหกรรม

ในฐานะผู้บริหารสายอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ในสายงานด้านนโยบายและสายอนุญาตและกำกับดูแลภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ทำให้เห็นภาพความท้าทายและสภาพการแข่งขันที่รุนแรง ทั้งจากภาวะแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายนอกประเทศ ทำให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมไทยซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสภาวะที่ประสบปัญหา ทั้งด้านการตลาด การแข่งขัน การคุ้มครองทางกฎหมายที่ไม่เท่าเทียม ภาพลักษณ์ของอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน สิ่งแวดล้อม การเป็นผู้บริหารงานสายอุตสาหกรรมในยุคปัจจุบัน ต้องกำหนดทิศทางที่ควรมุ่งเน้น “การเติบโตที่เป็นธรรมและยั่งยืน” มุ่งเน้นความสมดุลของการพัฒนาอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันต้องรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนจึงจะเป็นองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้

1. เสริมสร้างความมั่นคงเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน “ปกป้องอุตสาหกรรมที่เป็นรากฐาน” และ “พัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่”

2. ส่งเสริมความเสมอภาค สร้างระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่โปร่งใสปกป้องอุตสาหกรรม ภาคการผลิตภายในประเทศ กำหนดกลไกเชิงนโยบายเพื่อ “ลดช่องว่าง” และ “เพิ่มโอกาส” และต้องไม่สร้างภาระให้ผู้ประกอบการเกินความจำเป็นตามหลักธรรมาภิบาล

3. ส่งเสริมการพัฒนาที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างความสมดุลรับต่อความท้าทาย การเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม การใช้กระบวนการผลิตที่สะอาด การใช้พลังงานทดแทน การติดตามตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย การสร้างความเชื่อมั่นและเคารพสิทธิของชุมชน และมีส่วนร่วมในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของชุมชน “อยู่ร่วมกันได้อย่างสร้างสรรค์”

ท้ายที่สุด ผมอยากขอฝากว่า การจะประสบความสำเร็จไม่ว่าจะทำงานในสายงานใดก็ตาม ต้องพร้อมที่จะเปิดรับ เรียนรู้ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ในการทำงานทุกตำแหน่งหน้าที่ที่มีความสำคัญ ต้องเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน ต้องทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด โดยยึดหลักความถูกต้อง เป็นธรรม ถือประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ

ดัชนีอุตสาหกรรมไตรมาส 2/2568

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) ไตรมาส 2/2568 (เดือนเมษายน ถึงเดือนมิถุนายน) เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.53 โดยดัชนีสินค้าสำเร็จรูป คงคลัง ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.30 7.00 0.19 และ 3.06 ตามลำดับ แต่ดัชนีการส่งสินค้า ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.74 สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิต อยู่ที่ร้อยละ 58.62 (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 1) อุตสาหกรรม สำคัญที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นในไตรมาสนี้ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ น้ำมันปาล์ม และอาหารสัตว์สำเร็จรูป เป็นต้น

สำหรับอุตสาหกรรมที่การปรับตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่มบรรจุขวดประเภทอื่นๆ และเครื่องจักรอื่นๆ ที่ใช้งานทั่วไป เป็นต้น (รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2)

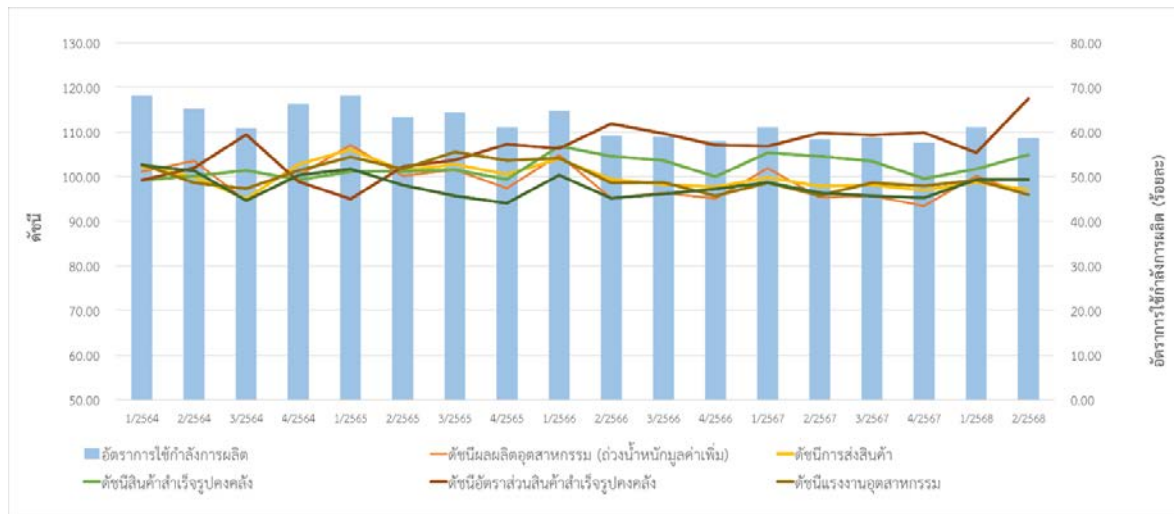
ตารางที่ 1 ดัชนีอุตสาหกรรมรายไตรมาส

ดัชนีอุตสาหกรรม รายไตรมาส (70 กลุ่มอุตสาหกรรม)					
ดัชนีอุตสาหกรรม	ไตรมาส 4/2567 (ต.ค.-ธ.ค.)	ไตรมาส 1/2568 (ม.ค.-มี.ค.)	ไตรมาส 2/2568 (เม.ย.-มิ.ย.)	อัตราการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับไตรมาส ก่อน (%MoM)	อัตราการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับไตรมาส เดียวกันของปีก่อน (%YoY)
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม)	93.39	100.18	95.86	-4.32	0.53
ดัชนีการส่งสินค้า	97.00	98.68	97.08	-1.62	-0.74
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	99.54	101.69	104.92	3.17	0.30
ดัชนีอัตราส่วนสินค้า สำเร็จรูปคงคลัง	109.82	105.34	117.48	11.52	7.00
ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม	97.89	99.25	95.96	-3.32	0.19
ดัชนีผลิตภาพแรงงาน อุตสาหกรรม	95.21	99.32	99.29	-0.02	3.06
อัตราการใช้จ่ายการผลิต	57.72	61.02	58.62	-	-

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

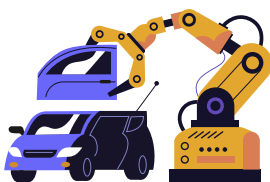
หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

รูปที่ 1 ดัชนีอุตสาหกรรมรายไตรมาส

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

อุตสาหกรรมสำคัญ 5 อันดับแรกที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 มีดังนี้

ยานยนต์ ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.72 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้นจากสินค้ารถยนต์ไฮบริด รถยนต์ไฟฟ้า และรถบรรทุกปิคอัพ เป็นหลัก ตามความต้องการของรถยนต์ประเภทดังกล่าว สำหรับรถบรรทุกปิคอัพขยายตัวจากความต้องการของคู่ค้าในตลาดส่งออกเป็นหลัก ประกอบกับภาพรวมของอุตสาหกรรมยานยนต์มีแนวโน้มฟื้นตัวจากปีก่อน

น้ำมันปาล์ม ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.31 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตปาล์มออกสู่ตลาดจำนวนมาก ตามสภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก

อาหารสัตว์สำเร็จรูป ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.76 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความต้องการอาหารสัตว์เลี้ยงเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอาหารในกลุ่มสัตว์เลี้ยงสำเร็จรูป (สุนัขและแมว)

ชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.51 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้นจากสินค้าในกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ กลุ่ม PCBA และกลุ่ม Semiconductor Devices เนื่องจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ทำให้มีคำสั่งซื้อเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการเร่งส่งออกเพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของนโยบายการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา

น้ำตาล ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.68 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตเพิ่มขึ้นจากน้ำตาลทรายขาว เป็นหลัก ตามปริมาณอ้อยเข้าหีบที่มีมากขึ้นกว่าปีก่อน เนื่องจากมีปริมาณฝนในพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น และราคาอ้อยสูง จูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก

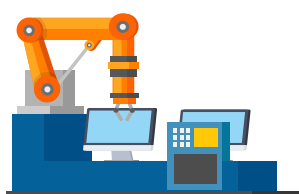
**อุตสาหกรรมสำคัญ 5 อันดับแรกที่มีการปรับตัวลดลงซึ่งส่งผลต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม
ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 มีดังนี้**

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม ปรับตัวลดลงร้อยละ 2.36 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลงจากน้ำมันเบนซิน 91 น้ำมันดีเซล และน้ำมันเครื่องบิน เป็นหลัก ซึ่งเป็นผลจากความต้องการที่ลดลงตามทิศทางภาวะเศรษฐกิจในประเทศ

เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่มบรรจุขวดประเภทอื่นๆ ปรับตัวลดลงร้อยละ 11.57 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลงตามสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ส่งผลให้ผู้บริโภคชะลอการใช้จ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็น ประกอบกับปัญหาภายในของผู้ผลิตบางรายที่มีต่อเนื่อง

เครื่องจักรอื่นๆ ที่ใช้งานทั่วไป ปรับตัวลดลงร้อยละ 6.99 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตจากสินค้าเครื่องปรับอากาศ เป็นหลัก จากกำลังซื้อที่อ่อนตัวลงตามสภาพเศรษฐกิจ รวมถึงสภาพอากาศ ที่ปีนี้ฤดูฝนมาเร็วและมีปริมาณฝนมากค่อนข้างมาก และได้รับผลกระทบจากสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ รวมทั้งความต้องการในสินค้าเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ BTU สูง เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

กาแฟ ชา และสมุนไพรสำหรับชงเป็นเครื่องดื่ม ปรับตัวลดลงร้อยละ 82.95 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลงจากสินค้ากาแฟสำเร็จรูป เป็นหลัก เนื่องจากมีผู้ผลิตบางรายหยุดการผลิตชั่วคราวต่อเนื่องเป็นเวลาหลายเดือน

การทอผ้า ปรับตัวลดลงร้อยละ 18.82 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ภาวะการผลิตลดลงจากการแข่งขันที่รุนแรง ทำให้ผู้ผลิตบางรายต้องหยุดการผลิตชั่วคราว

ตารางที่ 2 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาพรวมรายสาขาสำคัญ 10 อันดับแรก ตามน้ำหนักโครงสร้างอุตสาหกรรม

ผลิตภัณฑ์	น้ำหนัก	ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ								
		2565	2566	2567	ไตรมาส			2568		
					4/2567	1/2568	2/2568	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ดัชนีรวมยังไม่ได้ปรับฤดูกาล (%YoY)	100.00000	101.55	97.86	96.57	93.39	100.18	96.70	92.06	100.85	97.19
		1.55	-3.63	-1.32	-1.75	-1.64	-1.41	1.91	1.94	0.41
TSIC : 10 การผลิต ผลิตภัณฑ์อาหาร (%YoY)	16.67109	104.25	101.56	105.51	97.98	118.82	106.70	104.95	111.23	103.93
		4.25	-2.58	3.90	2.98	-0.02	3.92	7.29	4.95	-0.30
TSIC : 11 การผลิตเครื่องดื่ม (%YoY)	3.81452	104.35	104.91	109.34	110.73	110.16	101.79	105.55	102.00	97.82
		4.35	0.53	4.22	3.23	-3.11	-9.01	-6.54	-10.36	-10.15
TSIC : 19 การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์ที่ได้จาก การกลั่นปิโตรเลียม (%YoY)	10.73809	111.17	120.76	122.74	124.00	121.90	118.07	120.53	114.15	119.54
		11.17	8.63	1.64	-0.44	-2.26	-2.36	-3.84	0.14	-3.15

ผลิตภัณฑ์	น้ำหนัก	ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ								
		2565	2566	2567	ไตรมาส			2568		
					4/2567	1/2568	2/2568	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
TSIC : 20 การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (%YoY)	8.79036	92.76	92.14	94.86	88.89	94.44	97.73	93.87	101.73	97.58
TSIC : 22 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (%YoY)	8.82379	100.95	98.71	99.77	101.02	103.95	95.26	88.94	101.01	95.82
TSIC : 23 การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ (%YoY)	5.38613	104.20	101.82	93.86	90.56	96.72	91.40	86.45	94.44	93.32
TSIC : 24 การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน (%YoY)	3.44048	92.70	88.04	86.70	83.32	90.95	90.27	82.45	97.29	91.06
TSIC : 26 การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ (%YoY)	9.4396	87.09	70.77	65.20	64.92	64.76	67.51	60.38	68.85	73.31
TSIC : 27 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า (%YoY)	3.49469	96.40	85.19	87.52	80.85	90.18	87.75	77.92	93.26	92.07
TSIC : 29 การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง (%YoY)	11.19519	112.24	113.12	93.90	88.42	93.19	97.02	81.47	107.38	102.19

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หมายเหตุ : ฐานเฉลี่ยปี 2564 เป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล

ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลรายละเอียดดัชนีอุตสาหกรรม ได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)
<https://www.oie.go.th>

ตาราง I-O

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table) หรือ ตาราง I-O เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่พัฒนาโดย Wassily Leontief นักเศรษฐศาสตร์ชาวรัสเซีย-อเมริกัน เป็นผู้บุกเบิกการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศสหรัฐอเมริกาสำเร็จเป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1949 ประกอบด้วยข้อมูลของสาขาการผลิตทั้งหมด 500 สาขาและถูกใช้ประมวลผลเพื่อพยากรณ์และวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการพยากรณ์ที่แม่นยำที่สุด ต่อมา Wassily Leontief ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสถิติศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1973 จากผลงานด้านการวิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจโดยใช้ตาราง I-O ทำให้ในเวลาต่อมาหลายประเทศเริ่มมีการพัฒนาและนำตาราง I-O มาใช้ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจและวางแผนนโยบายเศรษฐกิจมหภาคอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

สำหรับในประเทศไทย ตาราง I-O จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยจะเผยแพร่ทุก ๆ 5 ปี ซึ่งล่าสุดเป็นฐานข้อมูลปี 2564 ปี เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ โดยจะแสดงการเชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ และทำให้เห็นภาพการไหลเวียนของสินค้าและบริการจากภาคส่วนหนึ่งไปยังภาคส่วนอื่น ๆ

ที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยโครงสร้างในตารางที่สำคัญประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) ปัจจัยที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการชั้นกลาง 2) อุปสงค์ขั้นสุดท้ายของสินค้าและบริการ 3) มูลค่าเพิ่มจากการผลิตสินค้าและบริการ และ 4) การนำเข้า - ส่งออกสินค้า สำหรับประโยชน์ของตาราง I-O ในการนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรมในเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่

โครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

การกระจายผลผลิต

โครงสร้างปัจจัยการผลิต	ปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	ปัจจัยการผลิตชั้นกลาง					อุปสงค์ขั้นสุดท้าย				การนำเข้า		ส่วนเหลือการค้าและค่าขนส่ง									
			001	002	..	180	190	301.....306	309	310	401.....404	409	501.....503	509	600	700						
		001					ผลรวมปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	การบริโภคของเอกชน	:	การส่งออกพิเศษ	อุปสงค์ขั้นสุดท้ายรวม	สินค้านำเข้า	:	การนำเข้าพิเศษ	การนำเข้ารวม	ส่วนเหลือการค้าส่ง	ส่วนเหลือการค้าปลีก	ค่าขนส่ง	ผลรวมส่วนเหลือและค่าขนส่ง	ผลผลิตรวมในประเทศ	อุปทานรวม	
		002																				
		:																				
		180																				
	190	ผลรวมปัจจัยการผลิตชั้นกลาง																				
	มูลค่าเพิ่ม	201	เงินเดือน ค่าจ้าง																			
		202	ส่วนเกินผู้ประกอบการ																			
		203	ค่าเสื่อมราคา																			
204		ภาษีทางอ้อม																				
209		มูลค่าเพิ่ม																				
	210	มูลค่าผลผลิต																				

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

1. **การวิเคราะห์โครงสร้างการผลิต** ตาราง I-O สามารถแสดงข้อมูลได้ว่าการผลิตสินค้าในแต่ละหน่วยมีการนำเข้าทรัพยากรจากภาคส่วนอื่น ๆ มาใช้อย่างไร โดยแสดงให้เห็นเป็นโครงสร้างต้นทุนการผลิต ในรูปแบบสัดส่วนร้อยละ

2. **ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสินค้าในรายสาขาอุตสาหกรรม** เพื่อดูมูลค่าหรือสัดส่วนการกระจายผลผลิตและบริการไปยังสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. **เพื่อใช้คาดการณ์และประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจ** เป็นการวิเคราะห์โดยมีสมมติฐานว่า หากปัจจัยทางเศรษฐกิจใด ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้วจะส่งผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือทั้งระบบเศรษฐกิจจะมีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนหรือมูลค่าการผลิตไปอย่างไร เช่น ผลกระทบจากการใช้มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ

การเปลี่ยนแปลงราคาพลังงาน (ค่าไฟฟ้า ราคาน้ำมัน) การชะลอตัวของการบริโภคสินค้าของประชาชน เป็นต้น

4. **ใช้สำหรับวางแผนและกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจ** โดยภาครัฐบาลสามารถใช้ตาราง I-O เป็นเครื่องมือในการประเมินเพื่อตัดสินใจกำหนดทิศทางนโยบายด้านเศรษฐกิจได้ว่า ในขณะนั้นควรส่งเสริมและสนับสนุนภาคเศรษฐกิจใด หรือควรออกมาตรการช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่ภาคเศรษฐกิจใด เป็นต้น

ตาราง I-O ที่ สศช. ได้จัดทำในรูปแบบมาตรฐานจะประกอบด้วย 180 สาขาการผลิต ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำความเข้าใจบทความฉบับนี้จะใช้ตาราง I-O ขนาด 56 สาขาในการวิเคราะห์ เนื่องจากมีการจัดกลุ่มสินค้าไว้ตามสาขาการผลิตเดียวกันหรือกลุ่มสินค้าที่มีความเชื่อมโยงกันไว้แล้ว จำนวนสาขาจึงน้อยกว่าตาราง I-O รูปแบบมาตรฐาน (180 สาขา)

การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากตาราง I-O เบื้องต้นสามารถใช้วิเคราะห์โครงสร้างการผลิตรายสาขาสินค้าอุตสาหกรรม และการวิเคราะห์มูลค่าหรือสัดส่วนการกระจายผลผลิตระหว่างสาขาอุตสาหกรรม รายละเอียดมีดังนี้

1. **การวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจากตาราง I-O** หากนำข้อมูลในตาราง I-O มาจัดให้อยู่ในรูปแบบที่พร้อมใช้งานแล้ว ถ้าเลือกอุตสาหกรรมมา 1 สาขา จากหัวตารางในแนวดิ่งแล้ว ข้อมูลในตารางที่อยู่แนวนอนใต้หัวตารางดังกล่าวจะเป็นสัดส่วนการใช้วัตถุดิบจากสาขาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งสามารถแสดงตัวอย่างการวิเคราะห์ได้ดังนี้

		Producers					Final Demand					Total Output
		X ₁	X ₂	X ₃		X _i	G	I	G	X	M	
Producers	X ₁	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃		X _{1i}	G ₁	I ₁	G ₁	X ₁	M ₁	X ₁
	X ₂	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃		X _{2i}	G ₂	I ₂	G ₂	X ₂	M ₂	X ₂
	...											
	...											
	X _i	X _{i1}	X _{i2}	X _{i3}		X _{ii}	G _i	I _i	G _i	X _i	M _i	X _i
Value Added		V ₁	V ₂	V ₃		V _i	GROSS NATIONAL PRODUCT					
Total input		X ₁	X ₂	X ₃		X _i						

ที่มา : <https://www.researchgate.net/>

- 1.1 โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรมรวม พบว่า การผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ย จะมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบมาจากสาขาการผลิตต่าง ๆ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ เคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และยางสังเคราะห์ (ร้อยละ 9.3) การค้าส่งและค้าปลีก (ร้อยละ 8.6) เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ 6.2) ไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ (ร้อยละ 4.1) กระดาษ และผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ 3.8) และการทอผ้า (ร้อยละ 3.3) และผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ (ร้อยละ 3.3) เป็นต้น
- 1.2 โครงสร้างการผลิตสาขาการผลิตยานยนต์ พบว่า สาขาการผลิตยานยนต์ จะมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบมาจากสาขาการผลิตต่าง ๆ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 25.5) เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ 16.9) อุปกรณ์ไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 11.2) การค้าส่งและค้าปลีก (ร้อยละ 9.6) ผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ (ร้อยละ 3.6) ยาง และผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 3.2) และผลิตภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 2.6) เป็นต้น
- 1.3 โครงสร้างการผลิตสาขาการผลิตยาง และผลิตภัณฑ์ยาง พบว่า มีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบมาจากสาขาการผลิตต่าง ๆ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ การทำสวนยางพารา (ร้อยละ 36.0) เคมีภัณฑ์ ขั้นมูลฐาน และยางสังเคราะห์ (ร้อยละ 16.9) ยาง และผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 15.4) การค้าส่งและค้าปลีก (ร้อยละ 11.1) การทอผ้า (ร้อยละ 3.3) การผลิตไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ (ร้อยละ 2.7) ปิโตรเลียม (ร้อยละ 2.4) และการขนส่งสินค้า (ร้อยละ 1.9) เป็นต้น
- 1.4 โครงสร้างการผลิตสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก พบว่า มีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบมาจากสาขาการผลิตต่าง ๆ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ เคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และยางสังเคราะห์ (ร้อยละ 59.9) การค้าส่งและค้าปลีก (ร้อยละ 9.4) การผลิตไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ (ร้อยละ 8.8) ผลิตภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 5.1) ผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ (ร้อยละ 3.3) สถาบันการเงินและประกันภัย (ร้อยละ 2.9) และการบริการทางด้านการธุรกิจ (ร้อยละ 2.5) เป็นต้น

2. การวิเคราะห์มูลค่าหรือสัดส่วนการกระจายผลผลิตระหว่างสาขาอุตสาหกรรม หากนำข้อมูลในตาราง I-O มาจัดให้อยู่ในรูปแบบที่พร้อมใช้งานแล้ว ถ้าเลือกอุตสาหกรรมมา 1 สาขา จากหัวตารางในแนวนอนทางซ้ายมือ ข้อมูลในตารางที่อยู่ในแนวนอนเดียวกันกับแถวดังกล่าวจะแสดงสัดส่วนการกระจายผลผลิตไปยังอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งสามารถแสดงตัวอย่างการวิเคราะห์ได้ดังนี้

		Producers					Final Demand					Total Output
		X ₁	X ₂	X ₃		X _i	G	I	C	X	M	
Producers	X ₁	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃		X _{1i}	G ₁	I ₁	C ₁	X ₁	M ₁	X ₁
	X ₂	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃		X _{2i}	G ₂	I ₂	C ₂	X ₂	M ₂	X ₂
	...											
	X _i	X _{i1}	X _{i2}	X _{i3}		X _{ii}	G _i	I _i	C _i	X _i	M _i	X _i
Value Added		V ₁	V ₂	V ₃		V _i	GROSS NATIONAL PRODUCT					
Total input		X ₁	X ₂	X ₃		X _i						

ที่มา : <https://www.researchgate.net/>

- 2.1 การกระจายผลผลิตจากการผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และยางสังเคราะห์ ซึ่งมีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ยางสังเคราะห์ และเม็ดพลาสติก โดยพบว่า มีสัดส่วนการกระจายผลผลิตไปยังสาขาการผลิตต่าง ๆ ที่สำคัญโดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 23.8) ผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ (ร้อยละ 10.7) อุปกรณ์ไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 6.1) ผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 5.1) ปิโตรเลียม (ร้อยละ 3.9) การทอผ้า (ร้อยละ 3.4) ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช (ร้อยละ 2.4) เป็นต้น
- 2.2 การกระจายผลผลิตจากการผลิตน้ำตาล ซึ่งมีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตาลทราย กากอ้อย และกากน้ำตาล โดยพบว่า มีสัดส่วนการกระจายผลผลิตไปยังสาขาการผลิตต่าง ๆ ที่สำคัญโดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ การผลิตสุราและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 46.6) การแปรรูปและถนอมอาหาร (ร้อยละ 27.7) ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ (ร้อยละ 17.8) ผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ (ร้อยละ 1.6) กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ (ร้อยละ 1.5) ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช (ร้อยละ 0.5) เครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งทำด้วยไม้ (ร้อยละ 0.5) เป็นต้น
- 2.3 การกระจายผลผลิตจากการผลิตเหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ เหล็กเส้น เหล็กแผ่น ลวดเหล็ก และท่อเหล็ก โดยพบว่า มีสัดส่วนการกระจายผลผลิตไปยังสาขาการผลิตต่าง ๆ ที่สำคัญโดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ ยานยนต์ (ร้อยละ 33.8) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 20.7) อุปกรณ์ไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 12.8) เครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรม (ร้อยละ 9.3) การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ (ร้อยละ 1.6) ซีเมนต์ และผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.5) เป็นต้น

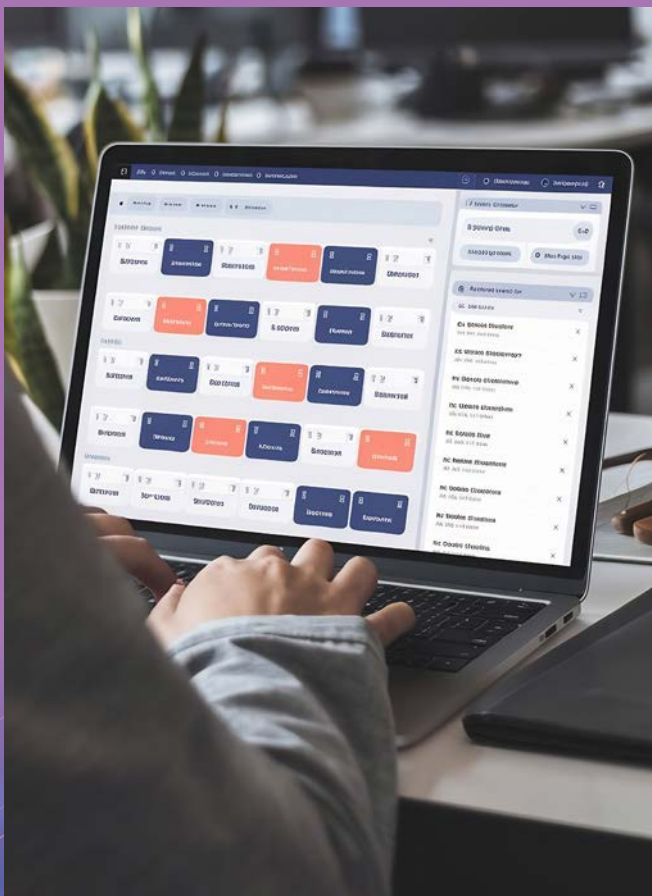

จะเห็นได้ว่าข้อมูลจากตาราง I-O สามารถแสดงการไหลเวียนของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงกันในลักษณะตามตัวอย่างข้างต้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นการใช้งานเบื้องต้น เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตหรือการกระจายผลผลิตของสินค้าต่าง ๆ ที่สนใจ ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับสูงขึ้นไป จะเป็นการประยุกต์ใช้ตัวทริกคูณของ Leontief (Leontief Multiplier) เพื่อใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) ที่จะส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มและผลผลิตรวมของทั้งระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ในเชิงมูลค่า ซึ่งวิธีนี้จะใช้ในการประเมิน ผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งในรายสาขาและในภาพรวมของระบบเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีการคำนวณหลายชั้นตอนซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลรายสาขาอุตสาหกรรมเบื้องต้นจากตาราง I-O สามารถแสดงการไหลเวียนของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งในแง่ของการเป็นผู้ซื้อสินค้าจากสาขาอื่น ๆ เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในรายสาขาที่มีความเชื่อมโยงจากการใช้วัตถุดิบจากสินค้าและบริการในสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบสัดส่วนมูลค่าที่เป็นร้อยละ และในแง่ของการเป็นผู้กระจายสินค้าหรือส่งสินค้าไปให้สาขาอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของการกระจายผลผลิตจากรายสาขาอุตสาหกรรมที่สนใจไปยังรายสาขาสินค้าอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องได้ในรูปแบบสัดส่วนมูลค่าที่เป็นร้อยละ เช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง I-O ในระดับสูงขึ้นไป จะเป็นการคาดการณ์และประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งในรายสาขาอุตสาหกรรม และในภาพรวมของทั้งระบบเศรษฐกิจ ซึ่งประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตาราง I-O ในระดับสูง ได้แก่ การนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับอุตสาหกรรมและมหภาค การกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจของภาครัฐ รวมถึงการวางแผนพัฒนาหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนา เป็นต้น

เข้าใจภาวะธุรกิจอย่างง่าย ด้วยดัชนีอุตสาหกรรม

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ท่านผู้อ่านเคยวิเคราะห์ธุรกิจไหมครับ? ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การตัดสินใจจะเพิ่มหรือลดการลงทุนในธุรกิจของตนเอง หรือการแสวงหาโอกาสจากธุรกิจของคู่ค้าหรือคู่แข่ง สิ่งที่มีวิเคราะห์จำเป็นต้องมีคือ มีความเข้าใจในธุรกิจ โดยผู้วิเคราะห์ต้องมีความเข้าใจใน 3 ระดับ คือ เศรษฐกิจในระดับมหภาค ความสามารถในการแข่งขันของบริษัทที่สนใจ และภาวะโดยรวมของธุรกิจนั้น ๆ

สำหรับการเข้าใจเศรษฐกิจในระดับมหภาค ก็คือความเข้าใจแนวโน้มของกำลังซื้อและตลาดโดยรวม ตัวแปรที่เราสนใจก็เช่น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในประเทศ และคู่ค้าสำคัญ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย และอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนการเข้าใจความสามารถในการแข่งขันของบริษัทที่เราสนใจ ก็อาจวิเคราะห์ได้จากการเงิน/การบัญชีของบริษัทว่ามีความสามารถในการทำกำไรมากน้อยเพียงใด โดยความสามารถนั้น มาจากความถนัดในเรื่องใด เช่น การผลิต การตลาด ความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กร หรือแม้แต่ความสามารถของบุคลากรในบริษัท

อย่างไรก็ตามนอกจากความเข้าใจใน 2 เรื่องดังกล่าว อีกประเด็นที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันคือความเข้าใจภาวะโดยรวมของธุรกิจนั้น ๆ ด้วย ซึ่งในส่วนที่ 3 นี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) มีเครื่องมือที่ช่วยให้ท่านผู้อ่านเข้าใจในเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้นผ่านสิ่งที่เรียกว่า “ดัชนีอุตสาหกรรม” โดยดัชนีอุตสาหกรรมเป็นคำเรียกรวม ๆ ถึงดัชนีต่าง ๆ ที่ สศอ. พัฒนาขึ้น โดยได้รับความร่วมมือทางด้านวิชาการจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่น (JICA : Japan International Cooperation Agency)

ภายใต้โครงการช่วยเหลือการพัฒนากระบวนอุตสาหกรรม (The Development of Industrial in the Kingdom of Thailand) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยปัจจุบันดัชนีอุตสาหกรรมเหล่านี้ ถูกคำนวณจากกรอบตัวอย่างประมาณ 4,200 โรงงาน ครอบคลุม 22 สาขาอุตสาหกรรม (ตามมาตรฐานการจัดประเภทอุตสาหกรรมประเทศไทย TSIC 2 หลัก) 75 อุตสาหกรรม (TSIC 4 หลัก) และ 287 ผลิตภัณฑ์ (TSIC 8 หลัก) แบ่งได้เป็น 7 ดัชนี และ 1 อัตรากำลังการผลิต ประกอบด้วย

1

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) ซึ่งใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณผลผลิตอุตสาหกรรมในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ว่ามีแนวโน้มเป็นอย่างไร ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ดัชนี คือ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมถ่วงน้ำหนักตามมูลค่าเพิ่ม และ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมถ่วงน้ำหนักตามมูลค่าผลผลิต

2

ดัชนีการส่งสินค้า (Shipment Index) ซึ่งใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งสินค้าอุตสาหกรรม (ยอดจำหน่าย) ในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ บ่งชี้ระดับความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมในตลาด ซึ่งแสดงถึงแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจ

3

ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง (Finished Goods Inventory Index) ซึ่งใช้วัดแนวโน้มของระดับสินค้าสำเร็จรูปคงคลังของโรงงาน ใช้ในการวิเคราะห์การวางแผนการผลิต ความผันผวนของระดับสินค้าคงคลังสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และการผลิตสินค้า

4

ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม (Labor Input Index) ซึ่งใช้วัดชั่วโมงการทำงานของโรงงานโดยเปรียบเทียบกับปีฐานว่ามีทิศทางอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้เห็นแนวโน้มการจ้างงานรวมถึงการนำเทคโนโลยีหรือระบบอัตโนมัติมาใช้ในการแต่ละอุตสาหกรรมแนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจ

5

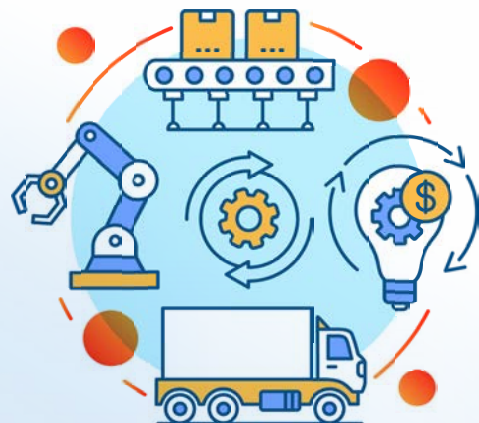
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง (Inventory Ratio Index) ซึ่งใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างปริมาณสินค้าสำเร็จรูปคงคลังกับปริมาณการส่งสินค้า ว่าผู้ผลิตมีประสิทธิภาพและสามารถปรับการผลิตตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้ดีขึ้นหรือไม่

6

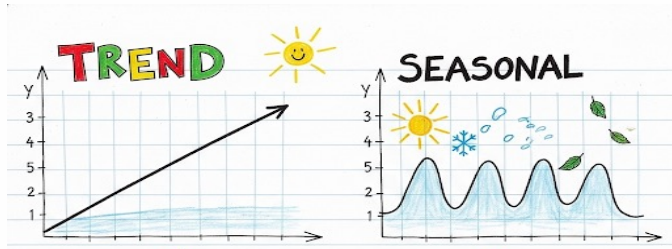
ดัชนีผลิตภาพแรงงาน (Labor Productive Index) เป็นอัตราส่วนของดัชนีผลผลิตและดัชนีแรงงาน ซึ่งจะชี้ถึงทิศทางของผลิตภาพของแรงงานว่าในระยะเวลาที่เท่ากันนั้น แรงงานภาคการผลิตสามารถผลิตสินค้าได้จำนวนมากขึ้นหรือลดลง

7

อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate) ซึ่งใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนระหว่างปริมาณสินค้าสำเร็จรูปคงคลังกับปริมาณการส่งสินค้า ว่าผู้ผลิตมีประสิทธิภาพและสามารถปรับการผลิตตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้ดีขึ้นหรือไม่

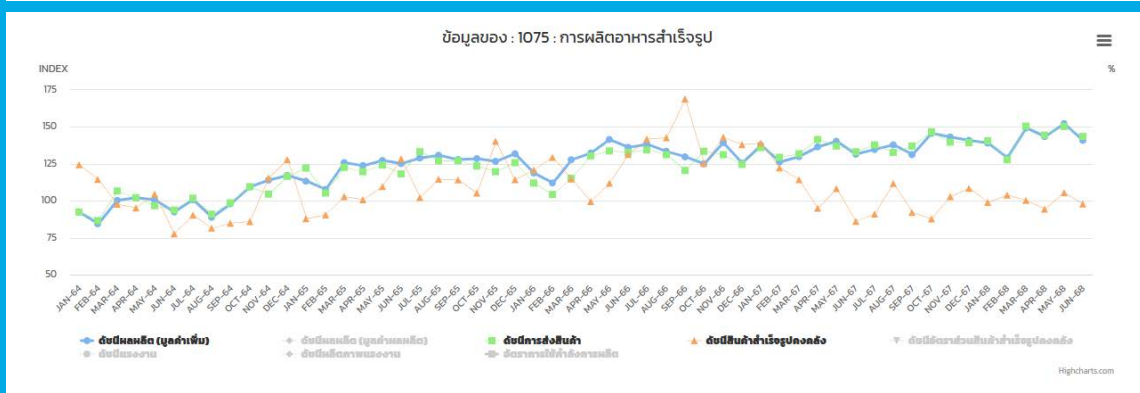

โดยการทำความเข้าใจกับธุรกิจ ก็มักจะวิเคราะห์แต่ละดัชนีประกอบกันเพื่อให้ทราบถึง แนวโน้ม (Trend) ฤดูกาล (Seasonal) และวัฏจักร (Cycle) ของธุรกิจ รวมถึงการพิจารณาความผิดปกติ (Irregularity) ในบางช่วงเวลาที่เกิดขึ้น

เพื่อความเข้าใจมากขึ้นจะลองยกข้อมูลของธุรกิจการผลิตอาหารสำเร็จรูป (TSIC 1075) มาวิเคราะห์เบื้องต้น โดยเริ่มจากการพิจารณาดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) ก่อน ซึ่งจากรูปจะเห็นว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 ธุรกิจการผลิตอาหารสำเร็จรูปมีแนวโน้ม (Trend) ที่เติบโตเพิ่มขึ้นจนถึงปัจจุบัน (มิถุนายน 2568) โดยอาจจะเพิ่มขึ้นมากในช่วงปี พ.ศ. 2564 และ 2565 และมีแนวโน้มที่ลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2566 - 2567 และหากลองพิจารณารูปแบบของฤดูกาล (Seasonal) จะพบว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมของธุรกิจนี้มีรูปแบบที่ลดลงในทุกเดือนช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี (ซึ่งอาจเกิดจากเป็นช่วงการถือศีลอดของชาวมุสลิม ทำให้มีการบริโภคที่ลดลง)

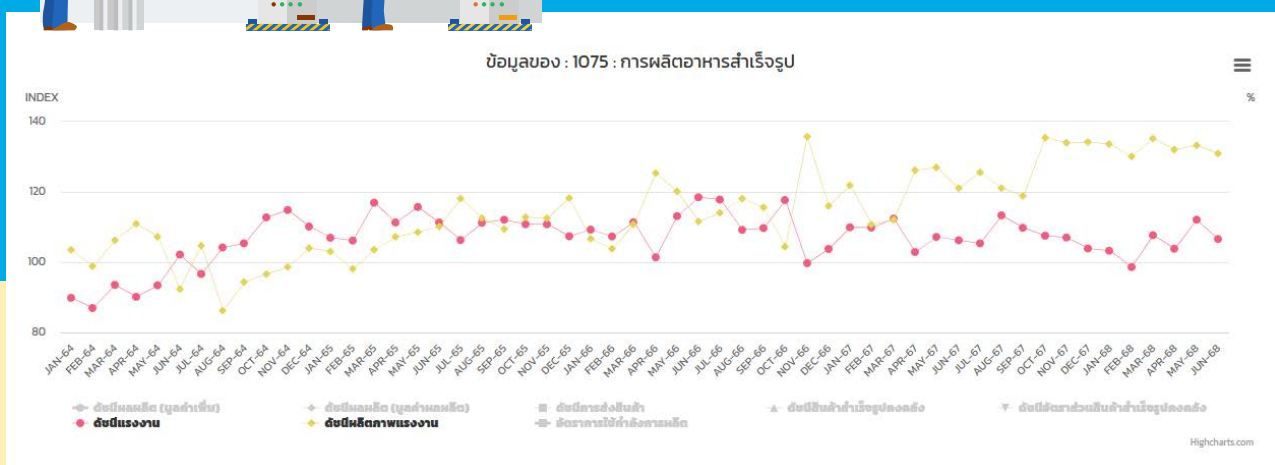
หากลองพิจารณาเพิ่มเติม โดยพิจารณาพร้อมกันระหว่างกราฟดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) กราฟดัชนีการส่งสินค้า และกราฟดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง จะพบว่าการผลิตสินค้าสอดคล้องไปด้วยกันกับการส่งสินค้า (การจำหน่าย) แต่กราฟที่มีความแตกต่างคือสินค้าสำเร็จรูปคงคลังมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2567 เป็นต้นมา โดยดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังมีแนวโน้มลดลงจากช่วง 125 จุด เหลือประมาณ 100 จุด ซึ่งจากการตรวจสอบข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2567 แนวโน้มการส่งออกสินค้าอาหารสำเร็จรูปเริ่มชะลอ

เมื่อพิจารณาดัชนีแรงงาน และดัชนีผลิตภาพแรงงาน พบว่ามีการเพิ่มชั่วโมงการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2564 (สอดคล้องกับภาวะการผลิตที่อธิบายแล้วเบื้องต้น) และมีแนวโน้มคงที่ระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2566 และลดลงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2567 ก่อนจะเริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2568 แต่ในทางกลับกันธุรกิจนี้ก็กลับยังมีดัชนีผลิตภาพแรงงาน (ผลผลิตต่อชั่วโมงการทำงาน) ที่เพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการนำเครื่องจักรและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้มากขึ้นโดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2567 เป็นต้นมา

ดังนั้นจากข้อมูลดัชนีอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทำให้เราสามารถเข้าใจภาวะธุรกิจโดยรวมได้ เช่น ธุรกิจการผลิตอาหารสำเร็จรูป ยังสามารถเติบโตได้ต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 จนถึงปัจจุบัน โดยมีการชะลอตัวลงในปี พ.ศ. 2567 เนื่องจากการชะลอตัวลงของการส่งออก ทำให้ลดความจำเป็นในการสต็อกสินค้าลง และธุรกิจนี้เริ่มมีการนำเครื่องจักรมาเพิ่มประสิทธิภาพทำให้สามารถมีผลิตภาพที่สูงขึ้นแม้จะลดชั่วโมงการทำงานลง ทั้งนี้ยังไม่เห็นข้อมูลที่มีความผิดปกติ (Irregularity) มากนัก ซึ่งอาจพบในบางธุรกิจหรือบางโรงงานที่มีการปิดซ่อมบำรุงหรือหยุดผลิตชั่วคราวเนื่องจากมีปัญหาทางกฎหมาย ซึ่งกราฟและข้อมูลดัชนีอุตสาหกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เราเข้าใจภาพธุรกิจต่าง ๆ ที่สนใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ทั้งนี้หากท่านผู้อ่านสนใจข้อมูลเกี่ยวกับดัชนีอุตสาหกรรม สามารถเรียนรู้และหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก เว็บไซต์ i.index.oie.go.th ทั้งนี้ข้อมูลดัชนีอุตสาหกรรมมีการจัดทำและแถลงข่าวเป็นประจำในช่วงประมาณสัปดาห์สุดท้ายของทุกเดือน อย่าพลาดติดตามชมและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ธุรกิจของท่านนะครับ

กิจกรรมเนื่องในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568

กิจกรรม “ปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองรอบวัดบวรนิเวศวิหาร” ระยะที่ 2

เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
28 กรกฎาคม 2568

วันที่ 16 กรกฎาคม 2568 นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนางศุภิดา เสมอสุข เลขานุการกรม พร้อมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสา “ปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองรอบวัดบวรนิเวศวิหาร” ระยะที่ 2 เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568 ภายใต้โครงการจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ ดูแลสิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ลม ไฟ” โดยมี ดร. ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน พร้อมด้วยผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรม เข้าร่วมกิจกรรม ณ วัดบวรนิเวศวิหาร ราชวรวิหาร

พิธีถวายสัตย์ปณิธาน

เพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน

นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางสาวณิรดา วิสุทธิชาติธาดา รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร สศอ. ร่วมพิธีถวายสัตย์ปณิธานเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน โดยมีนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ณ ห้องสนามหลวง และร่วมลงนามถวายพระพรชัยมงคล ณ ศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568

พิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคล

นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมพิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 28 กรกฎาคม 2568 โดยมี นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคล ณ ห้องสนามหลวง

สศอ. ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน ประจำปี 2568 และลงนามถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568

วันที่ 22 กรกฎาคม 2568 นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน ประจำปี 2568 และลงนามถวายพระพรชัยมงคลเบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568 โดยมี

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วย ดร. ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี ประธานคณะที่ปรึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ด้านยุทธศาสตร์ นางสาวไพลิน เทียนสุวรรณ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายพงศ์พล ยอดเมืองเจริญ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและ โฆษกกระทรวงอุตสาหกรรม คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรม ณ บริเวณห้องโถง ชั้น 1 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สศอ. จัดพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน ประจำปี 2568 และลงนามถวายพระพรชัยมงคลเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568

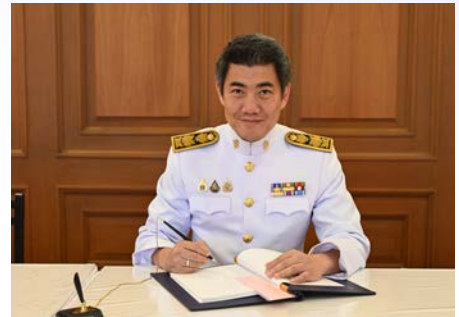
วันที่ 22 กรกฎาคม 2568 นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นำคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน ประจำปี 2568 เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 และลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568 ณ ห้องประชุม 601 ชั้น 6 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรมเนื่องในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม 2568

พิธีลงนามถวายพระพร

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางสาวณิรดา วิสุทธีชาติธาดา
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม ร่วมพิธีลงนามถวายพระพรสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม 2568
โดยมี ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ทูลเกล้าฯ ถวายแจกันดอกไม้เบื้องหน้าพระฉายาลักษณ์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง และนำคณะผู้บริหาร
กระทรวงอุตสาหกรรม ลงนามถวายพระพร ถวายความเคารพ
พระฉายาลักษณ์ฯ ณ ศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรม
มหาราชวัง

พิธีถวายเครื่องราชสักการะและวางพานพุ่ม

นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะและวางพานพุ่ม เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม 2568 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ท้องสนามหลวง

กิจกรรมจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ รักช่น้ำ สร้างฝาย” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง 12 สิงหาคม 2568

วันที่ 26 สิงหาคม 2568 นางศุภิดา เสมอมีสุข เลขานุการกรม นายจักรพันธ์ เด่นดวงบริพันธ์ ผู้อำนวยการกองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นายอนุชิต บุญจันทร์คง หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร และเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมกิจกรรมจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ รักช่น้ำ สร้างฝาย” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง 12 สิงหาคม 2568 ภายใต้โครงการจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ ดูแลสิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ลม ไฟ” โดยมี ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในพิธีเปิด ณ ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี ตำบลลุ่มสุม อำเภอบางไทร จังหวัดกาญจนบุรี

พิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคล

นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมพิธีจุดเทียนถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง 12 สิงหาคม 2568 โดยมีนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี เป็นประธานฯ ณ ท้องสนามหลวง

“อุตสาหกรรมรวมใจ ช่วยพี่น้องชาวไทย”

วันที่ 29 กรกฎาคม 2568 นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางสาวณิรดา วิสุทธิตาธิธาดา รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วย คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมส่งมอบเครื่องอุปโภค บริโภคและยาสามัญทั่วไปให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมี ดร. ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รับมอบสิ่งของบริจาคภายใต้กิจกรรม “อุตสาหกรรมรวมใจ ช่วยพี่น้องชาวไทย” ณ ห้องโถง ชั้น 1 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อส่งมอบต่อไปให้กับผู้ปฏิบัติหน้าที่ ทหาร และประชาชนในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา รวมทั้งผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือต่อไป

วันที่ 5 สิงหาคม 2568 นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางสาวณิรดา วิสุทธิตาธิธาดา รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมบรรจุสิ่งของ อาทิ ข้าวสาร อาหารแห้ง น้ำดื่ม บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป นมกล่อง ยากันยุง ยาสามัญประจำบ้าน ผ้าอนามัย และแพมเพิส ในกิจกรรม “อุตสาหกรรมรวมใจ ช่วยพี่น้องชาวไทย” ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมจัดขึ้นเพื่อระดมความช่วยเหลือจากภาคเอกชน ส่งต่อไปแก่เจ้าหน้าที่ทหาร ประชาชนในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา รวมถึงผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือ ณ ห้องโถง ชั้น 1 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“อุตสาหกรรมรวมใจส่งด่วน”

ลำเลียงน้ำใจส่งถึงมือผู้ประสบภัยชาวไทย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมบรรจุสิ่งของ พร้อมลำเลียงถุงยังชีพ ในกิจกรรม “อุตสาหกรรมรวมใจส่งด่วน” เพื่อส่งสิ่งของไปช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา ณ อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สำหรับกิจกรรมในครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนด้านการขนส่งจากบริษัท แฟลช เอ็กซ์เพรส (Flash Express) ขนส่งสิ่งของจำเป็นไปจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์

สศอ. เข้ารับประกาศนียบัตรเครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (Carbon Footprint Organization: CFO)

วันที่ 25 มิถุนายน 2568 นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในฐานะประธาน คณะทำงานขับเคลื่อนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไปสู่การเป็น องค์กรคาร์บอนต่ำ เข้าร่วมพิธีมอบประกาศนียบัตรเครื่องหมาย รับรองฉลากคาร์บอน ประเภทเครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ขององค์กร (Carbon Footprint Organization: CFO) จาก ดร.วิจารย์ สิมาฉายา ประธานกรรมการองค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก ซึ่งจัดโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อแสดงความยินดีกับหน่วยงานที่ได้รับการ รับรองและประชาสัมพันธ์การใช้เครื่องหมายรับรอง ฉลากคาร์บอน

ทั้งนี้ สศอ. นับเป็น 1 ใน 1,527 องค์กร ที่ได้รับการรับรองให้ใช้เครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (Carbon Footprint Organization: CFO) ซึ่งแสดงถึง ความตระหนักและความมุ่งมั่นในการช่วยขับเคลื่อนการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

ผศ.ภาสกร เปิดงาน “Halal Food & Fashion of the World”

เดินหน้าจับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลไทยสู่ระดับสากล

วันที่ 16 กรกฎาคม 2568 นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้เกียรติเปิดงาน “Halal Food & Fashion of the World” ภายใต้โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World) และโครงการผลักดันแพชชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก งบประมาณปี พ.ศ. 2568 ของ สศอ. ณ ฮอลล์ 101 ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับศักยภาพอุตสาหกรรมฮาลาลไทย และยกระดับผลิตภัณฑ์ฮาลาลไทยเพื่อส่งออกสู่ตลาดสากล

โดยการจัดงานในครั้งนี้ มีผู้ประกอบการอาหารฮาลาลไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล มากกว่า 50 ราย ร่วมแสดงสินค้า พร้อมทั้งยังมีกิจกรรมสาธิตการปรุงอาหารด้วยวัตถุดิบจากผู้ประกอบการ และกิจกรรม Business Matching การจับคู่ธุรกิจกับผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการจัดแสดงสินค้าฮาลาลประเภทเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับ และเพื่อเป็นการสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาสินค้าและเข้าสู่ตลาดฮาลาลได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ สศอ. ได้นำ Halal One Stop Service Center หรือศูนย์บริการอุตสาหกรรมฮาลาลแบบเบ็ดเสร็จ มาให้คำปรึกษาภายในงาน โดยจะมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำอย่างครบวงจร อาทิ การขอรับรองตราสัญลักษณ์ฮาลาลจากสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กฎระเบียบในการนำเข้าและส่งออกสินค้าฮาลาล การยกระดับสินค้าให้ได้มาตรฐานฮาลาลเพื่อการส่งออก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงการให้บริการด้านสินเชื่อและที่ปรึกษาทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการฮาลาลไทย

พร้อมกันนี้ ยังมีการประกาศเจตนารมณ์ความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล ระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กับสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฮาลาล ยกระดับการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานฮาลาล พัฒนาบุคลากร เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนบูรณาการทำงานเพื่อแนะนำ/ส่งต่อผู้ประกอบการระหว่างกัน โดยมี นายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมภานายณรงค์เดช สุขจันทร์ และนายสุวัฒน์ กุบกระปี่ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ร่วมประกาศเจตนารมณ์ในครั้งนี้ด้วย

กระทรวงอุตสาหกรรมสานสัมพันธ์ด้วยกีฬา

กิจกรรม “MIND SPORT DAY 2025”

และการแข่งขัน “MIND BADMINTON CUP 2025”

วันที่ 16 สิงหาคม 2568 นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกิจกรรม MIND SPORT DAY 2025 โดยมี ดร. ญัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมด้วยผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าร่วม ณ ห้องประชุมทองคำ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กิจกรรมในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างสุขภาพกายใจ ความสัมพันธ์ และความสามัคคีระหว่างบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านการแข่งขันกีฬาและการประกวดรวม 7 ประเภท ได้แก่ การประกวดภาพถ่ายและคลิปวิดีโอ “MIND LENS CONTEST 2025” การประกวดร้องเพลง “Voice of MIND” การแข่งขันกีฬาฟุตซอล การแข่งขันกีฬา E-Sport การแข่งขันกีฬาแบดมินตัน การแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส และการจัดตั้งวงดนตรี “MIND BAND”

การแข่งขัน “MIND BADMINTON CUP 2025”

การแข่งขันแบดมินตัน “MIND BADMINTON CUP 2025” โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) จัดการแข่งขันประเภทชายคู่ และ หญิงคู่ โดยมีหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าร่วมการแข่งขัน ณ สนามแบดมินตัน กรมวิทยาศาสตร์บริการ

วันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ครบรอบ 34 ปี

วันนี้ (5 กันยายน 2568) นายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในงานวันคล้ายวันสถาปนา สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ครบรอบ 34 ปี โดยมีนางสาวณิรดา วิสุทธิชาติธาดา รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนายภัทรพล ลิ้มภักดี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศอ. เข้าร่วมงาน โดยมีพิธีถวายเครื่องบวงสรวงองค์พระนารายณ์ และพระภูมิประจำกระทรวงอุตสาหกรรม ณ บริเวณด้านหน้าอาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ นางสาวไพลิน เทียนสุวรรณ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดร.ญัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมด้วยผู้บริหารหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันเครือข่าย เข้าร่วมแสดงความยินดี ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

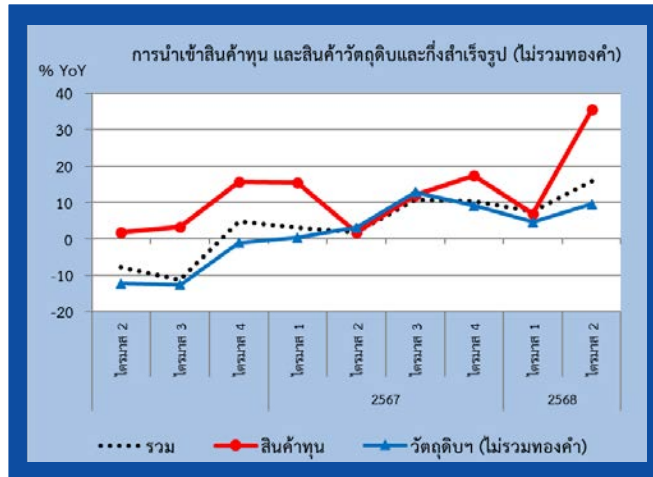

การส่งออก - นำเข้า

สินค้าอุตสาหกรรมไทย ไตรมาส 2 ปี 2568

ไตรมาส 2 ปี 2568 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 16.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการเร่งส่งสินค้าของประเทศคู่ค้าก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะขึ้นภาษีนำเข้า โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ, แผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ยาง (ยางรถยนต์) ส่วนตลาดส่งออกสำคัญของไทยส่วนใหญ่ขยายตัว เช่น สหรัฐอเมริกา จีน สหภาพยุโรป (27) CLMV อาเซียน (5) อินเดียญี่ปุ่น และตะวันออกกลาง ในขณะที่ออสเตรเลียหดตัว

ไตรมาส 2 ปี 2568 การนำเข้าสินค้า ขยายตัวร้อยละ 15.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวจากไตรมาส ที่ผ่านมาร้อยละ 7.5 ทั้งนี้หมวดสินค้าที่มีการขยายตัวในไตรมาสที่ 2 ได้แก่ สินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 35.5 จากเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 9.5 จากเครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง สินค้าอุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 13.8 ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 11.2 จากรถยนต์โดยสาร และรถบรรทุก ประเภทยานยนต์ไฟฟ้า หมวดสินค้าที่มีการหดตัว ได้แก่ สินค้าเชื้อเพลิง หดตัวร้อยละ 7.2

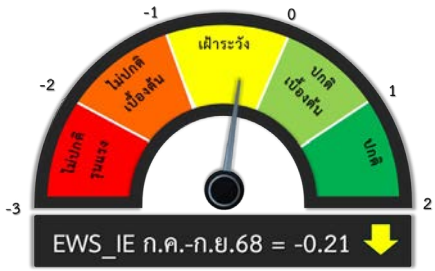
สินค้า	2565				2566				2567				2568	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (ไม่รวมทองคำ)	8.7%	6.5%	5.9%	-7.7%	-1.6%	-4.3%	0.9%	3.9%	-0.3%	4.1%	5.5%	10.0%	16.4%	16.7%
นำเข้าสินค้าทุน	11.0%	8.1%	-0.7%	-8.5%	-2.9%	1.9%	3.2%	15.7%	15.5%	1.8%	12.0%	17.4%	7.0%	35.5%
นำเข้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป (ไม่รวมทองคำ)	17.2%	12.5%	5.8%	-8.9%	-3.7%	-12.3%	-12.6%	-0.9%	-0.03%	3.0%	12.9%	9.0%	4.57%	9.5%

สินค้าอุตสาหกรรม 3 อันดับแรกในตลาดส่งออกสำคัญของไทย ไตรมาส 2 ปี 2568

• เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และ ส่วนประกอบ +50.1% • เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ +28.9% • แผงสวิทช์และแผง ควบคุมกระแสไฟฟ้า (+29.6%)	• เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และ ส่วนประกอบ (+25.7%) • เคมีภัณฑ์ (+65.1%) • เหล็ก เหล็กกล้า และ ผลิตภัณฑ์ (+44.8%)	• เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ (+95.3%) • แผงสวิทช์และแผง ควบคุมกระแสไฟฟ้า (+52.9%) • ผลิตภัณฑ์พลาสติก (+80.6%)	• ยางรถยนต์ (+39.5%) • เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ (+14.8%) • เหล็ก เหล็กกล้า และ ผลิตภัณฑ์ (+18.8%)	• เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ (+223.0%) • ผลิตภัณฑ์ยาง (+69.3%) • ทองแดง (+53.2%)
---	--	---	--	--

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ ประมวลผลโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยรายไตรมาส : EWS_IE

หลักการพิจารณาสัญญาณการขึ้นเตือนภัย

ระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย (EWS_IE) ดำเนินการโดยใช้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ซึ่งจัดทำโดย สศอ. เปรียบเทียบกับตัวแปรชี้นำเศรษฐกิจล่วงหน้า (Leading indicators) เพื่อวัดค่าความผิดปกติที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้กำหนดใช้สัญลักษณ์มาตรวัดเป็นเครื่องมือชี้การเตือนภัยล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ค่าดัชนี มากกว่า 1.0 ปกติสีเขียว, มากกว่า 0.0 ถึง 1.0 ปกติเบืองต้นสีเขียวอ่อน, น้อยกว่า 0.0 ถึง -1.0 เฝ้าระวังสีเหลือง, น้อยกว่า -1.0 ถึง -2.0 ไม่ปกติเบืองต้นสีแดงอ่อน และน้อยกว่า -2.0 ขึ้นไปไม่ปกติระยะรุนแรงสีแดง

ดัชนีการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย (EWS_IE) ไตรมาส 3 ปี 2568 และคาดการณ์ไตรมาส 4 ปี 2568

ไตรมาส 3 ปี 68 ค่าดัชนีฯ ส่งสัญญาณเฝ้าระวัง ปัจจัยภายในประเทศส่งสัญญาณการชะลอตัวจากเดือนก่อน ตามการลงทุนภาคเอกชนที่เริ่มเห็นสัญญาณการชะลอตัวลง รวมทั้งจากความเชื่อมั่นด้านคำสั่งซื้อที่ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 50 ส่วนปัจจัยต่างประเทศส่งสัญญาณเฝ้าระวังต่อเนื่องตามภาคการผลิตของทั้งสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่ยังคงซบเซา อย่างไรก็ตาม ในภูมิภาคอาเซียนภาคการผลิตเริ่มเห็นสัญญาณการฟื้นตัวขึ้น

คาดการณ์ไตรมาส 4 ปี 68 ส่งสัญญาณเฝ้าระวัง ปัจจัยภายในประเทศมีแนวโน้มเฝ้าระวัง ตามการนำเข้าสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง นอกจากนี้กำลังซื้อภายในประเทศยังซบเซา สำหรับปัจจัยต่างประเทศมีแนวโน้มต้องเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นตามการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนของการค้าระหว่างประเทศ จากนโยบายกำแพงภาษีนำเข้าสินค้าของสหรัฐอเมริกา

รายการ	ปี พ.ศ. 2567								ปี พ.ศ. 2568							
	ไตรมาส 1		ไตรมาส 2		ไตรมาส 3		ไตรมาส 4		ไตรมาส 1		ไตรมาส 2		ไตรมาส 3		ไตรมาส 4*	
Early Warning Indus.	-0.26	-0.16	-0.08	-0.05	0.00	0.03	-0.13	-0.16	-0.09	-0.18	-0.09	0.02	-0.08	-0.02	-0.02	-0.18
	-0.17															

หมายเหตุ * คาดการณ์ล่วงหน้า

ที่มา รายงานการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายเดือน จาก <https://iiu.oie.go.th/>

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI)

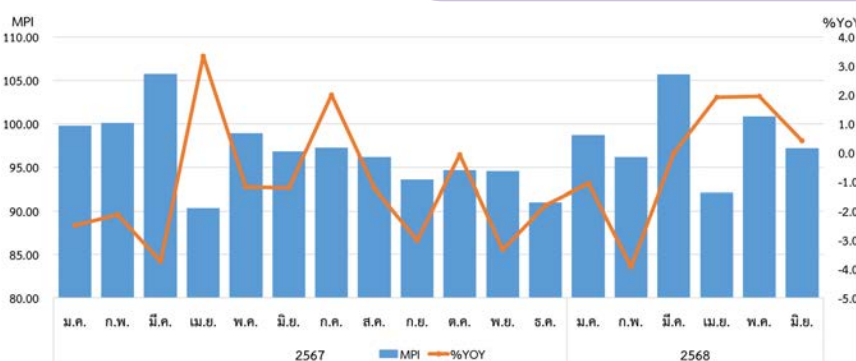
ไตรมาสที่ 2/2568 MPI ขยายตัวร้อยละ 1.41 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

อุตสาหกรรมที่ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัว

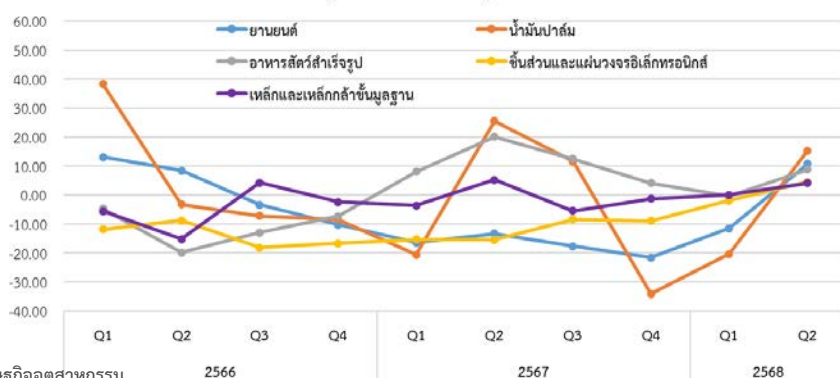
จากไตรมาสเดียวกันของปี 2567 อาทิเช่น ยานยนต์ น้ำมันปาล์ม

อาหารสัตว์สำเร็จรูป ชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์

เหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน เป็นต้น

MPI รายสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญ ไตรมาส 2 ปี 2568

MPI (%YoY)

2567	Apr	3.34
	May	-1.18
	Jun	-1.22
	Q2	0.19
	Jul	2.00
	Aug	-1.23
	Sep	-3.01
	Q3	-0.76
	Oct	-0.07
	Nov	-3.34
2568	Dec	-1.80
	Q4	-1.75
	Jan	-1.06
	Feb	-3.92
	Mar	-0.03
	Q1	-1.64
	Apr	1.91
	May	1.94